

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

5 JULI 1996

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991
tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Leo Cannaerts**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jef Sleeckx.

Vaste leden : de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Freddy Sarens, Herman Suykerbuyk, Hugo Van Rompaey ;
de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Stefaan Platteau ;
de heren Fred Dielens, Patrick Hostekint, Jef Sleeckx ;
de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire ;
de heer Paul Van Grembergen ;
mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Plaatsvervangers :

de heren Herman Candries, Paul Dumez, Jef Van Looy, Marc Van Peel, Johan Weyts ;
de heren Jacques Devolder, Jaak Gabriels, Didier Ramoudt ;
de heer Jacques Timmermans, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer Tuur Van Wallendael ;
de heren Christian Verougstraete, Emiel Verrijken ;
mevrouw Nelly Maes ;
de heer Johan Malcorps.

Zie :

359 (1995-1996)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 11 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Luc Van den Brande, Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams Minister van Buitenlands beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	3
I.1. Algemene situering	3
I.2. De voornaamste nieuwigheden	4
A. De naam van de instelling	4
B. De opdracht van de instelling	5
C. Het bestuur van de instelling	6
D. Gestructureerd overleg	7
I.3. Conclusie	7
II. Algemene bespreking	8
II.1. Algemene strekking en algemene bemerkingen nopens het ontwerp-decreet	8
A. De audit-resultaten	8
B. Geen totaal nieuw geïntegreerd decreet	8
C. Hervorming niet louter beperken tot een operatie op papier	9
D. Structurele en mentale ombouw	9
II.2. De nieuwe naam van de instelling	9
II.3. Opdracht van de instelling	10
A. "Verenging" van de kerntaak van de instelling	10
B. De exportbegeleiders	12
C. Het betalend karakter van de exportbegeleiding	12
D. De Vlaamse Economische Vertegenwoordigers in het buitenland	13
E. Voorafgaande begeleiding in de bedrijven	14
F. Het "import"-element	15
G. Principiële loskoppeling van export en ontwikkelingssamenwerking	15
H. Het ontbreken van een "waarborg-instrument"	15
I. Beheersovereenkomst	16
II.4. Bestuur van de instelling	16
A. Het dagelijks bestuur	16
A.1. Rechtspositie van het zittende management	16
A.2. Eenhoofdigheid van het nieuwe management	17
A.3. De figuur en functie van de gedelegeerd bestuurder	17
A.4. Aanstelling van de nieuwe gedelegeerd bestuurder	18
A.5. Terminologie "gedelegeerd bestuurder"	18
B. Strategische beleidsbeslissingen : de Raad van Bestuur	19
C. Relatie tussen het dagelijks bestuur en de Raad van Bestuur	20
D. Afschaffing van het intermediaire niveau : de Raad van Advies	20
E. Potentiële toename van de greep van de regering op het bestuur	21
E.1. Via de persoon van de gedelegeerd bestuurder	21
E.2. De actieprogramma's van de instelling	21
II.5. Het algemeen Vlaams buitenlands (economisch) beleid	22
II.6. De blijvende moeilijke (inter)relatie met de BDBH	24
II.7. Timing	25
A. Inwerkingtreding	25
B. Veranderingsmanager	25
III. Artikelsgewijze bespreking	26
IV. Eindstemming	34
Tekst aangenomen door de commissie	35
Bijlagen	43

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op dinsdag 25 juni en woensdag 26 juni het ontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel" [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.1] besproken en goedgekeurd. *

I. TOELICHTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

I.1. Algemene situering

De minister-president opent zijn betoog door te stellen dat het ter bespreking en goedkeurig voorgelegde ontwerp van decreet ertoe strekt een belangrijk deel van de bepalingen van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de VDBH te vervangen. Deze vaststelling werd ook reeds gemaakt door de Afdeling Wetgeving van de Raad van State naar aanleiding van zijn advies over het betreffende voorontwerp van decreet. Meer bepaald stelde de Raad van State (algemene opmerkingen : punt 5.1) dat het vanuit legistiek oogpunt aanbeveling zou verdienen om "de ontworpen bepalingen samen met de niet te wijzigen bepalingen van het decreet van 23 januari 1991, tot één, nieuw ontwerp samen te voegen". De Vlaamse regering heeft er echter, na rijp beraad, specifiek voor geopteerd te werken met een wijzigingsdecreet, veeleer dan tot een volledig nieuw decreet te komen. Zulks laat immers veel beter toe om de vergelijking te maken tussen de oude VDBH en het nieuwe Export Vlaanderen.

De beoogde wijzigingen hebben in hoofdzaak betrekking op de decretale opdracht van de betrokken instelling, die, zoals reeds gezegd, voortaan "Export Vlaanderen" zal heten, en op haar structuur en leiding. Die leiding zal voortaan worden gecentraliseerd in handen van een contractueel aangeworven gedelegeerd bestuurder, bijgestaan door een directie-raad en gecontroleerd door een Raad van Bestuur.

Deze ingreep is het rechtstreeks gevolg van de doorlichting van de VDBH die eind vorig jaar, begin dit jaar werd uitgevoerd door het bureau Ernst & Young. Over het eindrapport van deze doorlichting werd op datum van maandag 26 februari en donderdag 14 maart 1996 trouwens reeds uitgebreid van gedachten gewisseld in deze eigenste commissie (zie dien-aangaande het "Intern Verslag" d.d. 2 april 1996 dat als "Commissiestuk" ter beschikking van de commissieleden werd gesteld).

De minister-president richt hierop het verzoek tot de commissieleden om niet opnieuw het toen gevoerde preliminaire debat te herhalen, en nog eens het wel en wee van de VDBH te bespreken. Hij meent dat de commissie veeleer dan nog eens de analyse ten gronde te herhalen, de blik op de toe-

* Voorafgaande bemerking van de verslaggever : De aandacht wordt erop gevestigd dat door amendering bij de artikelsgewijze bespreking de term "gedelegeerd bestuurder" overal in de finale decreetstekst werd vervangen door "algemeen directeur". Voor een optimale lezing van het verslag verdient het derhalve aanbeveling overal in het verslag "algemeen directeur" te lezen waar "gedelegeerd bestuurder" staat.

komst moet richten, en haar besprekingen dan ook in prospectieve zin moet opvatten. De wijziging van het organiek decreet is trouwens dringend, opdat Export Vlaanderen snel met de implementatie van de doorlichtingsvoorstellen tot verbetering van haar werkzaamheden zou kunnen starten.

Het ontwerp van decreet is niet enkel een uitvloeisel van de doorlichting, maar past ook in de visie en de aanpak van de Vlaamse regering naar een nieuw en modern bestuur voor de Vlaamse overheidsadministratie en de openbare instellingen. In die optiek zal Export Vlaanderen een nog grotere autonomie hebben dan de huidige VDBH. Wel wil de regering uitdrukkelijk het voeren van het buitenlands beleid in eigen sturing houden : dit kan immers niet de taak van Export Vlaanderen zijn. De instelling moet ter zake als werkmaatschappij optreden, maar rekening houdend met de genomen beleidsopties. De zelfstandigheid van Export Vlaanderen zal uiteindelijk in een beheersovereenkomst vastgelegd kunnen worden.

Het grootste gedeelte van de bepalingen van het bestaande decreet op de VDBH wordt dus vervangen of opgeheven. De voornaamste nieuwigheden zijn te situeren op vier domeinen : (1) de naam van de instelling ; (2) de opdracht van de instelling ; (3) het bestuur van de instelling ; (4) het gestructureerd overleg. Het verdere exposé zal dan ook voornamelijk gericht zijn op een clarificatie van deze vernieuwingen. De overige bepalingen zijn voornamelijk herformuleringen van de geldende bepalingen of decretale bevestiging van reeds bestaande praktijken. Zoals hoger reeds gesteld, werd er mede daarom de voorkeur aan gegeven de ontworpen bepalingen en de gehandhaafde bepalingen niet tot één nieuw tekstgeheel samen te voegen. Op die manier blijft vergelijking van de oude tekst en de nieuwe tekst immers mogelijk. Volledigheidshalve lijkt het echter aangewezen om een officieuze coördinatie van de tekst van het organiek decreet in bijlage bij het verslag op te nemen (voor een concordantietabel tussen het ontwerp van decreet, het oude decreet op de VDBH en het nieuwe decreet op Export Vlaanderen ; zie eveneens de bijlagen bij het verslag).

I.2. De voornaamste nieuwigheden

A. De naam van de instelling

De audit heeft aangetoond dat de instelling een betere marketing van haar diensten moet verzorgen, onder meer voor wat betreft de financiële tegemoetkomingen die zij verstrekt. Ook de naamsbekendheid van de instelling liet veel te wensen over.

Daarom werd dan ook resoluut gekozen voor een nieuwe – meer transparante, evidente en begrijpelijke – benaming. Het letterwoord dat thans als roepnaam dienst doet is niet effectief gebleken, in de zin dat het de instelling niet toelaat om haar bekendheid in Vlaanderen te vergroten. "Export Vlaanderen" is als handelsnaam veel duidelijker dan "VDBH", en maakt alsdusdanig ook onmiddellijk duidelijk dat het hier louter om een exportdienst gaat, en niet om een instelling voor het buitenlands beleid van Vlaanderen. Bovendien had men met de VDBH ook het probleem dat de roepnaam qua klankleur nogal gemakkelijk aanleiding gaf tot verwarring met andere openbare instellingen (cf. VDAB of BDBH).

De gekozen benaming sluit tenslotte ook aan bij de benaming van andere Vlaamse openbare instellingen of diensten, als daar bijvoorbeeld zijn : "Toerimse Vlaanderen" en "Investeren in Vlaanderen".

Door een aantal personen werd de opmerking geformuleerd dat de nieuwe benaming moeilijk te gebruiken zou zijn in het buitenland, waar de instelling toch een belangrijk actieterrain heeft. Hiertegen kan vooreerst worden ingebracht dat, door de keuze van de naam van de instelling, meteen promotie wordt gemaakt voor Vlaanderen zelf. Hij laat toe Vlaanderen als internationale handelspartner in het buitenland te profileren. Vervolgens moge het duidelijk zijn dat, net zoals "Investeren in Vlaanderen" nu reeds doet in het buitenland, de instelling zich zal kunnen kenbaar maken als "Vlaamse openbare instelling voor exportpromotie". Deze ondertitel zou dan kunnen vertaald worden in de taal van het land waarin men aanwezig is, terwijl de eigenlijke naam van de instelling, onvertaald en onverkort zou gehanteerd worden.

B. De opdracht van de instelling

In het thans geldende decreet van 1991 is er sprake van "het doel van de VDBH". Dit wordt omschreven als het "op rechtstreekse en onrechtstreekse wijze de buitenlandse handel te bevorderen".

Op het eerste gezicht misschien enigszins paradoxaal, is de nu voorliggende tekst minder ambitieus, en handelt over de "opdracht" van de instelling. Hoewel dit ogenschijnlijk een louter semantisch verschil kan lijken, is het in feite gesteund op een onderliggend basis-uitgangspunt : handel met het buitenland komt niet tot stand door de overheid. Exporteren is in eerste instantie een zaak van de ondernemingen zelf. Maar omdat export voor de Vlaamse economie van wezenlijk belang is, blijft een ondersteunende en vooral stimulerende taak weggelegd voor de overheid. Dit is precies de taak die aan Export Vlaanderen wordt toegemeten. Hierbij weze het dus ook duidelijk dat de Vlaamse regering gemeend heeft het exportgebeuren niet louter als een "private" aangelegenheid te kunnen benaderen (hetgeen in sommige Europese landen wel degelijk het geval is), maar voor zichzelf bewust nog een, belangrijke, taak binnen dit geheel ziet weggelegd.

Ook inzake de manier waarop de instelling deze taak hoort waar te nemen, wordt in de nieuwe tekst een duidelijk nieuw accent gelegd. Export Vlaanderen moet in de eerste plaats voor de Vlaamse ondernemingen werken, die ondersteuning, begeleiding en stimulering van hun exportactiviteiten wensen. Het zijn die drie termen die we terugvinden in artikel 5 van het ontwerp-decreet (artikel 3 van het gecoördineerde decreet).

Vooraf het element "begeleiding" is nieuw. Als begrip doelt het op de individuele dienstverlening via exportbegeleiders in Vlaanderen en via de Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland. Het gaat met andere woorden over "maatwerk", en is derhalve bijzonder belangrijk. Het is een nieuwe uitdaging. In de organisatiestructuur voorgesteld door het studiebureau zal hiervoor een nieuwe afdeling binnen de dienst worden opgericht. Binnen deze afdeling zal de prioritaire aandacht moeten uitgaan naar de beginnende exporteurs.

Naast de begeleiding, zijn er de "ondersteunende" activiteiten, die ook thans reeds plaatsvinden. We denken hierbij aan het verstrekken van inlichtingen en documentatie, de ondersteuning bij een buitenlandse beursdeelname, de marktstudies, de subsidies voor exportinitiatieven van bedrijven, en andere.

Tot slot zegt de tekst dat Export Vlaanderen de ondernemers diensten moet aanbieden om hen tot export te "stimuleren". Hierbij kan in de eerste plaats worden gedacht aan

marktverkennde en promotionele activiteiten die ertoe moeten bijdragen de goederen en diensten van Vlaamse ondernemers beter bekend te maken in het buitenland. Maar de exportactiviteiten stimuleren kan bijvoorbeeld ook door vorming bij de ondernemingen zelf te verzorgen opdat deze met kennis van zaken op de buitenlandse markten zouden optreden. Deze taak omvat ook en vooral het aanzetten van nieuwe ondernemingen tot export, en het aanzetten van bestaande exporteurs tot het betreden van nieuwe markten.

De minister-president stipt hierbij nadrukkelijk aan dat de term "exportactiviteiten" van het genoemde artikel 3 (gecoördineerde tekst), niet in de enge zin mag worden begrepen. Het gaat met name niet uitsluitend om de fysische uitvoer van goederen over onze landsgrenzen heen. Door de steeds verderschrijdende internationalisering van de ondernemingswereld en de globalisering van de wereldhandel, dient de opdracht van Export Vlaanderen in een breed perspectief gesitueerd te worden. Export is een complexe aangelegenheid geworden. De instelling heeft derhalve eveneens een taak te vervullen bij het ondersteunen van de bedrijven in het domein van de internationale samenwerkingsvormen met andere bedrijven, zoals o.a. joint-ventures, en op het gebied van niet-delocaliserende investeringen in het buitenland ter ondersteuning van de Vlaamse export.

C. Het bestuur van de instelling

Meer nog dan bij de benaming of de opdracht van de instelling, moest de Vlaamse regering ingrijpen in de managementstructuur van de instelling. De doorlichting heeft immers aangetoond dat hier de grootste gebreken zaten voor een efficiënte werking.

De regering heeft resoluut gekozen voor een totaal nieuw managementmodel, dat, zoals de Raad van State terecht opgemerkt heeft, gelijkenis vertoont met de wijzigingen die door het decreet van 22 december 1995 in de beheersstructuur van de BRTN zijn aangebracht.

Daarnaast zijn echter ook andere referentiepunten in aanmerking genomen. Zo werd een groot deel van de inspiratie gehaald uit de duale beheersstructuur die men terugvindt in de Nederlandse en Duitse handelsvennootschappen, en in het statuut van de Belgische banken.

Enerzijds is er de directie van de instelling, die, uit hoofde van het decreet, de bevoegdheid krijgt alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn voor de verwezenlijking van de opdracht van de instelling. Deze bevoegdheidsdelegatie slaat evenwel niet op de vaststelling van het algemeen beleid noch op de handelingen die bij bepaling van het decreet zijn voorbehouden aan de Raad van Bestuur.

De bevoegdheden van deze Raad van Bestuur zijn terug te vinden in de artikelen 14, 15, 16 en 22 van de gecoördineerde decreetstekst. Hoewel deze opsomming exhaustief is, heeft de Raad van Bestuur onmiskenbaar zeer belangrijke bevoegdheden. De Raad van Bestuur behoudt meer bepaald een daadwerkelijke impact op het beheer en de werking van de instelling, zonder dat zij echter – zoals in het verleden het geval was – in het euvel kan vervallen, om zich met operationele zaken bezig te houden. De Raad van Bestuur moet zich met andere woorden bezighouden met de hoofdlijnen, en de directie van de instelling overlaten aan de gedelegeerd bestuurder, met zijn directiecomité.

De manager, ook al heeft hij een ruime bevoegdheid, zal moeten samenwerken met de Raad van Bestuur, die voor

hem een soort klankbord vormt. Treedt hij buiten de krijtlijnen getrokken door de Raad van Bestuur (en hiertoe behoort ook de jaarlijkse begroting) dan kan die Raad van Bestuur optreden. De raad oefent immers toezicht uit op de gedelegeerd bestuurder.

De minister-president benadrukt hierbij nogmaals dat er expliciet gekozen werd voor een nieuw managementmodel voor deze overheidsinstelling. Hoofdbetrachting is immers de door de doorlichting vastgestelde paralyse naar de toekomst toe onmogelijk te maken, en te komen tot een slagvaardige instelling. Het spreekt hierbij voor zich dat de Vlaamse regering in de overeenkomst die zij sluit met de topmanager de grootst mogelijke aandacht zal besteden aan de invulling van zijn opdracht én aan de controle van de wijze waarop hij die uitvoert.

Tot slot poneert de minister-president nog dat hij de stellige overtuiging is toegedaan dat de taakverdeling tussen de Raad van Bestuur enerzijds en de gedelegeerd bestuurder anderzijds, in het decreet voldoende nauwkeurig geregeld is, om naar de toekomst toe, zoveel als menselijkerwijze mogelijk is, bevoegdheidsconflicten te vermijden. Zouden dergelijke betwistingen zich echter alsnog voordoen, dan kan de Vlaamse regering optreden, in zoverre zulks nodig mocht blijken.

D. Gestructureerd overleg

Export Vlaanderen zal niet als enige in het domein van de exportbevordering opereren. Ook andere instellingen blijven hier actief, al dan niet met de steun van de Vlaamse overheid. Het blijft dan ook noodzakelijk dat de beschikbare middelen oordeelkundig worden ingezet en dat een versnippering van de verschillende initiatieven op het vlak van de export wordt vermeden.

De Vlaamse regering hecht daarom groot belang aan het gestructureerd overleg, maar dit overleg moet m.a.w. dan wel een tweerichtingsverkeer zijn. Ook Export Vlaanderen moet baat vinden bij het overleg en de samenwerking met anderen. De geschikte formule daartoe behoort tot de strategie van de instelling zelf.

Vandaar dat het decreet zich beperkt tot de verplichting tot overleg. Dit overleg moet luidens de bepalingen van artikel 6 (gecoördineerde tekst) "op geregelde wijze" gebeuren. Deze bewoordingen zijn uiterst zorgvuldig gekozen. Ze hebben een dubbele betekenis, namelijk enerzijds "naar vaste regels geschiedend", d.w.z. geordend en behoorlijk georganiseerd; en anderzijds "volgens vaste regels terugkerend", d.w.z. niet sporadisch. De tekst van het decreet is dus zeker niet vrijblijvend, maar houdt een dwingende bepaling in. Een dergelijke verplichting tot overleg volgens vaste regels, en volgens een vaste periodiciteit, houdt daarenboven ook voldoende waarborgen in voor de continuïteit van het Vlaamse exportgebeuren.

I.3. Conclusie

Afrondend stelt de minister-president dat met het lichten van deze vier basisopties het ontwerp-decreet nauw aansluit bij het merendeel van de uit de audit van de VDBH naar voor gekomen bedenkingen, én bij de reeds in deze commissie (naar aanleiding van de gedachtenwisseling ter zake) geuite bemerkingen, evenals bij de opmerkingen die naar voor zijn gekomen uit een brede consultatie van de verschillende relevante en betrokken maatschappelijke segmenten.

Tevens vestigt hij er ten overvloede nogmaals de nadruk op dat de hertekening van de structuur van de Vlaamse exportdienst in geen geval als een vorm van "ad hominem"-kritiek op de voorgaande directie van de VDBH mag worden beschouwd. De inzet van de betrokkenen wordt immers in genendele in twijfel getrokken.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Algemene strekking en algemene bemerkingen nopens het ontwerp-decreet

A. *De audit-resultaten*

Een lid, hierin bijgetreden door diverse andere commissieleden, stelt vast dat het decreet van 23 januari 1991, tot oprichting van de VDBH in wezen een opvangstructuur creëerde voor de uit de BDBH overgehevelde bevoegdheden en personeel, en in wezen nog grotendeels geïnspireerd was op de structuur en de werkwijze van deze federale dienst. Vijf jaar werking heeft echter aangetoond dat er minstens accentverschuivingen moesten gebeuren. De audit van het bureau Ernst & Young lag in dit verband zeker mee aan de basis van het nu voorliggende decreet. De spreker stelt echter vast dat de audit veel verder ging. Het nieuwe decreet zal immers alleen maar een kader scheppen. En zelfs daar volgt men niet helemaal de suggesties van Ernst & Young.

De minister-president wijst erop dat reeds van in den beginne was gesteld dat de audit-resultaten als basismateriaal voor de door te voeren hervorming zouden gebruikt worden, zonder dat zij echter álsdusdanig bindend zouden zijn voor de regering. De Vlaamse regering heeft zich aan deze optie gehouden, en heeft derhalve het grootste gedeelte van de door het bureau Ernst & Young gedane aanbevelingen overgenomen, maar is, na rijp beraad en afweging van alle pertinente gegevens, op bepaalde punten ook van deze aanbevelingen afgeweken. Dit laatste is onder andere het geval voor wat betreft de Raad van Advies. In het door Ernst & Young uitgetekende schema was deze nog steeds voorzien, terwijl de regering uiteindelijk beslist heeft dit element te schrappen. Hiervoor heeft zij zich trouwens eveneens op de door Ernst & Young geformuleerde onderzoeksresultaten gebaseerd. De consultants waren immers tot de conclusie gekomen dat de toegevoegde waarde van een adviesraad in het verleden vrijwel verwaarloosbaar was.

B. *Geen totaal nieuw geïntegreerd decreet.*

Diverse leden hebben het een beetje moeilijk met de wat incoherente aanblik van het ontwerp van decreet. Incoherentie die voortvloeit uit het feit dat het om een substantieel wijzigingsdecreet bij een reeds bestaand decreet gaat. Om dergelijke onoverzichtelijkheid te voorkomen had de regering volgens een aantal leden (helemaal in de lijn van één van de opmerkingen van de Raad van State) er beter aan gedaan meteen een geheel nieuw en geïntegreerd decreet op Export Vlaanderen op te stellen.

De minister-president merkt hierbij op dat alle opmerkingen die door de Raad van State werden geformuleerd in zijn advies, werden overnomen in het ontwerp van decreet, behoudens de aanbeveling om – vanuit puur legistiek oogpunt – een totaal nieuw geïntegreerd decreet op te stellen, veeleer dan te werken met een wijzigingsdecreet op een reeds bestaand decreet. De minister-president affirmeert dienaangaande dat het hier een weloverwogen keuze betrof. Deze optie moet immers toelaten om een veel duidelijker inzicht te

krijgen in de wijzigingen die werden aangebracht in het oude decreet op de VDBH. Vanuit comparatief oogpunt is de regerinsoptie derhalve de meest aangewezen (zie het vergelijkende document dat eveneens in bijlage werd opgenomen).

C. Hervorming niet louter beperken tot een operatie op papier

De commissieleden drukken unaniem hun tevredenheid uit over het ontwerp-decreet in zijn globaliteit. Velen wijzen er echter op dat er in het verleden al heel wat mooi ogende decreten werden gestemd die in de dagdagelijkse praxis totaal verzand zijn geraakt. Ook de operationalisering van het geheel verdient derhalve de volle aandacht van de minister-president.

Meerdere leden laten ook opmerken dat, vanuit het oogpunt van kwaliteitsbewaking, een goede functionering van het nieuwe decreet in hoge mate zal afhangen van de personen die men aanduidt om de sleutelfuncties in te nemen.

De minister-president is het volmondig eens met die leden die stellen dat de hervorming zich niet mag beperken tot het stemmen van een nieuw decreet. De implementatie van het decreet en de operationalisering van de nieuwe structuren en principes zijn vanzelfsprekend van primordiaal belang. De logische volgorde der dingen veronderstelt echter wel dat voor eerst de decretale grondslag moet worden goedgekeurd door het Vlaamse Parlement. Men kan het vanuit het parlement de regering dan ook maar bezwaarlijk verwijten dat zij wacht op de parlementaire goedkeuring vooraleer over te gaan tot de concrete invulling van dit decretale kader.

D. Structurele én mentale ombouw

Meerdere leden menen dat het niet zal volstaan om een mooi ogende structuur op te zetten als degenen die die structuur moeten bemannen en operationaliseren niet echt mee willen. Dit geldt niet alleen voor de nieuwe topmanager of de leden van de Raad van Bestuur, maar ook voor het personeel in zijn geheel.

Een lid drukt hieromtrent de vrees uit dat er over de loop van de jaren een dusdanige malaise is gegroeid bij de personeelsleden van de VDBH, dat ze de geplande hervorming nu zeer sceptisch zullen onthalen. Dit met alle gevolgen van dien.

De minister-president is er zich ten volle van bewust dat een loutere vervanging van de top van de organisatie op zich maar weinig effect zou sorteren. Daarom werd ervoor geopteerd om meteen tot een grondige structurele ombouw over te gaan. Deze zal moeten leiden tot, en gepaard gaan met een doorgedreven mentaliteitsverandering. Door het gelijktijdig bewandelen van deze beide pistes zal de instelling reeds in de zeer nabije toekomst een nieuwe dynamiek moeten kunnen ontwikkelen. Overigens is de minister-president de mening toegedaan dat vele problemen, waaronder het huidige gebrek aan dynamiek, voor een groot deel te wijten zijn aan de bijzonder ondanbare en moeilijke omstandigheden waarin de VDBH is moeten opstarten, werken en groeien.

II.2. De nieuwe naam van de instelling

Diverse commissieleden zijn het erover eens dat de oude benaming niet echt bijdroeg tot de (naams)bekendheid van de instelling noch bij de Vlaamse bedrijven, noch in het buitenland.

In het licht van de blijvend moeilijke relatie met de BDBH komt het een lid voor dat de naamswijziging van de Vlaamse exportdienst mee kan bijdragen tot een verduidelijking van het institutionele landschap voor de bedrijven.

Hetzelfde lid meent dat ook in het licht van de taalkundig-promotionele aspecten van de internationale marketing, de benaming "Export Vlaanderen" goed gekozen is. De benaming is immers bij uitstek gebruiksvriendelijk, en kan bijdragen tot een gemakkelijker identificatie van Vlaanderen als producent en exporteur op de wereldmarkten.

De nieuwe naam staat in dat opzicht ook in scherp contrast met het vroegere acroniem "VDBH", dat zo goed als onvertaalbaar was binnen bepaalde taalgroepen, en dat ook geenszins bijdroeg tot de naamsbekendheid van Vlaanderen.

Een lid stelt vast dat er reeds heel wat discussie is geweest over de naam "Export Vlaanderen". Een naam die uiteraard binnen het Nederlandse taalgebied geen aanleiding kan geven tot misverstanden. Wel werden vanuit diverse hoeken opmerkingen en vragen geformuleerd nopens de vertaalbaarheid van deze benaming. Het lid had dan ook graag van de minister-president vernomen of het de bedoeling is deze naam onvertaald in het buitenland te gebruiken. Of is het de bedoeling een benaming te vinden in de taal van elk land waarmee handelsbetrekkingen worden onderhouden ? Het lid pleit er in dit opzicht voor om steeds de benaming "Export Vlaanderen" te hanteren, ongeacht de plaats van gebruik, maar dan wel met toevoeging van een "ondertitel", zoals "Vlaamse openbare instelling voor exportpromotie".

Desgevraagd bevestigt de minister-president dat de naam Export Vlaanderen overal ter wereld álsdusdanig en dus onvertaald zal gebruikt worden. Enkel de "ondertitel" (eigenlijk de toegevoegde naam) zal worden vertaald. Deze ondertitel verwijst specifiek naar het openbaar en publiekrechtelijk karakter van de instelling. In het Nederlands luidt deze ondertitel : "Vlaamse openbare instelling voor exportpromotie".

De verschillende voorgestelde vertalingen hiervan zijn :

- in het Engels : "Flanders' Export Promotion Agency" ;
- in het Frans : "Office pour la promotion des exportations de la Flandre" ;
- in het Duits : "Exportförderungsanstalt Flanderns" ;
- in het Spaans : "Instituto Flamenco de Comercio Exterior" ;
- in het Italiaans : "Istituto Fiammingo per il Commercio Estero" ;

Met de vermelding van deze specifieke ondertitel op alle publikaties zal het voor alle (buitenlandse) betrokkenen onmiddellijk duidelijk zijn dat het hier gaat om een promotie-orgaan van de Vlaamse overheid.

II.3. Opdracht van de instelling

A. "Verenging" van de kerntaak van de instelling

Een lid merkt op dat de hele tekstopmaak erop wijst dat de kerntaak van Export Vlaanderen in essentie wordt beperkt tot de loutere exportbevordering.

In de beleidsbrief "Vlaanderen Internationaal" [Stuk 156 (1995-1996) – Nr.1] werd daarenboven reeds uitdrukkelijk gestipuleerd dat de toekomstige aanpak "business-minded" zou zijn, en dat men het hele exportbeleid "business-oriented"

zou aanpakken (cf. de beleidsbrief, punt 4.1, "Exportbevordering", pagina 22).

Dienovereenkomstig werd de problematiek van de buitenlandse handel beperkt tot de export, en dit binnen een zuivere "business-to-business"-aanpak, (cf. de strekking van punt 2 van de algemene toelichting bij het ontwerp van decreet).

Volgens het lid houdt een dergelijke éézijdige aanpak ongetwijfeld potentieel zekere risico's in.

Bovendien ziet het lid hier ook een zekere mate van contradictie met enerzijds de conclusies van het bureau Ernst & Young, waar wordt gesteld : "In het buitenland is er grote behoefte aan meer synergie voor de promotie van Vlaanderen, hier vormt exportbevordering één van de troeven waarmee Vlaanderen zich kan profileren". Conclusie die, anderzijds, in wezen wordt bevestigd in artikel 4 van het decreet (gecoördineerde tekst), waar gestipuleerd wordt dat exportbevordering een essentieel onderdeel is van het Vlaams buitenlands economisch beleid. Dit Vlaams buitenlands economisch beleid omvat naast de export, onder andere ook het beleid inzake het aantrekken van vreemde investeringen. Daarenboven raakt dit Vlaams buitenlands economisch beleid aan diverse andere zeer verschillende en uiteenlopende beleidsdomeinen.

De conclusie die zich hier opdringt moet derhalve zijn dat de correcte invalshoek niet louter "business-to-business" kán zijn. Ook gegevens als tewerkstelling, leefomstandigheden, democratie en mensenrechten moeten een rol kunnen spelen in dit Vlaams buitenlands beleid. De koele en kille zakelijke aanpak is met andere woorden niet alleen-zaligmakend. Ook de "menselijke" factor moet nog een rol kunnen spelen.

In de visie van het lid is de enige reële indicatie dat deze problematiek door de Vlaamse regering onderkend werd, gelegen in het betrekken van de werknemersorganisaties bij de raad van bestuur van de instelling.

Een ander lid brengt hiertegen in dat het hem integendeel zeer zinvol overkomt dat Export Vlaanderen een meer beperkt takenpakket heeft opgedragen gekregen. Taken die het daarenboven op een louter bedrijfsgerichte manier dient te vervullen. De nieuwe dienst zal zich dientengevolge niet meer toeleggen op het bevorderen van het globale Vlaamse imago in het buitenland, evenmin als hij nog algemene notoriëteitsacties zal opzetten. Deze optie is in het licht van de ter zake in het verleden opgedane ervaringen de enig correcte. Het bevorderen van de buitenlandse handel van Vlaanderen valt immers buiten de mogelijkheden van de dienst. Daarnaast is het volkomen logisch dat een dergelijke bevoegdheid – die onder andere ook een belangrijke coördinatietaak inhoudt – enkel en alleen op een hoger niveau (in casu het regeringsniveau) kan worden uitgeoefend.

Nog een andere spreker juicht toe dat alle zwakke, contra-productieve, en anti-commerciële elementen uit het decreet zijn gelicht.

Een lid brengt verder nog in het midden dat de geciteerde business-to-business aanpak er vooral moet toe leiden dat de nieuwe instelling zich als "dienstverlenende instelling" kenbaar maakt bij de bedrijven.

De minister-president repliceert hierop dat het in de lijn van de logica ligt dat de taken van "Export" Vlaanderen zouden beperkt worden tot de pure exportbevordering. De kern-taak van de nieuwe instelling – en dit in tegenstelling tot de oude VDBH – zal immers per definitie gelegen zijn in de economische ondersteuning van het ondernemingswezen in zijn exportactiviteiten. Dé kerntaak bij uitstek zal dus gelegen zijn

in het begeleiden van exporterende ondernemingen, en niet meer in de imagovorming van en voor Vlaanderen. Hetgeen vanzelfsprekend niet uitsluit dat ook Export Vlaanderen een bijdrage kan en zal leveren tot het Vlaamse imago in het buitenland.

B. De exportbegeleiders

Diverse leden verklaren verheugd te zijn over de innovatieve formule van de exportbegeleiders. Een aantal leden ziet hierin ook de mogelijkheid om het talent van ervaren managers die "einde carrière" zijn optimaal te valoriseren. Andere leden menen dat het niet aangewezen is dat een dienst zou draaien op mensen die in wezen maar een erg korte loopbaan meer te gaan hebben. Zij opperen dat men ook zal moeten recruterende onder de groep managers die vroegtijdig zijn uitgetreden, dan wel wegens herstructureringen allerhande hun job zijn kwijt geraakt. Ook hun ervaring en talent mag niet verloren gaan.

Een lid onderkent de juistheid van al deze argumenten, maar oppert dat het bijzonder moeilijk zou zijn om zoiets legistisch correct te verwoorden.

Met betrekking tot de exportbegeleiders wenst de minister-president het misverstand recht te zetten als zou het hier voornamelijk gaan om mensen die "einde loopbaan" zijn. Hij meent meer bepaald dat men de externe expertise op alle mogelijke relevante plaatsen en binnen alle leeftijdsgroepen en carrière-niveaus moet proberen te recruterende.

Hierna vraagt een lid dat de aandacht van deze exportbegeleiders prioritair zou gaan naar de KMO's. Een recente enquête van het onderzoeksbureau Marketing Development bracht aan het licht dat de Vlaamse KMO's heel veel belang hechten aan goed functionerende exportondersteuning. Informatie over plaatselijke reglementering, introductie in bepaalde sectoren, en vooral gezamenlijke (en dus goedkopere) promotie via beurzen enz. Deze ondernemingen blijken trouwens ook duidelijk bereid om hiervoor te betalen.

Het lid vervolgt dat het logisch is dat grotere bedrijven eigen instrumenten en mensen hebben om de buitenlandse markten te bewerken en dat de overheid hier in wezen meer een PR-functie heeft. Zij moet enkel de waar nog eens extra aanprijzen, of een laatste discussiepunt mee helpen afronden. Voor een KMO ligt de zaak echter helemaal anders. Die heeft echt nood aan een geïndividualiseerde business-to-business aanpak.

Noch in het auditrapport, noch in de toelichting wordt de specifieke KMO-problematiek en -aanpak echter op consistente manier teruggevonden. Het lid dringt er bij de minister-president dan ook op aan om bij de concrete vormgeving van Export Vlaanderen hier een blijvende extra-klemtoon te leggen.

C. Het betalend karakter van de exportbegeleiding als onderdeel van de dienstverlening

Het openen van de mogelijkheid om een aantal diensten betalend te maken is een radicale breuk met de praktijk van de VDBH (waar zulks enkel in zeer beperkte mate mogelijk was).

Diverse leden staan echter – ondanks het feit dat ze het ontradend effect van het betalend karakter op niet degelijk

gefundeerde aanvragen ten volle erkennen – enigszins huiverachtig tegenover deze nieuwe ontwikkeling.

Meer bepaald wordt erop gewezen dat de drempel voor de kleine en/of beginnende exporteurs zeker niet te hoog mag zijn. De gevraagde bedragen mogen derhalve niet van aard zijn tot een al te zware schifting van de aanvragen te leiden.

Een lid suggereert hierbij dat het nuttig ware om in een duidelijk huishoudelijk reglement de basisdiensten op te nemen die gratis blijven, en eveneens het juiste ogenblik te bepalen waarop eventuele aanrekening zal gebeuren.

Een tweede probleem dat kan voortvloeien uit het betalend maken van de dienstverlening is de mogelijke verandering van de rechtsnatuur van die diensten. Via het betalend maken dreigt men immers van de huidige middelenverbintenis over te schakelen op een soort resultaatverbintenis. En dit met alle mogelijke betwistingen vanden. Bovendien stelt de vraag zich of het betalend karakter van de dienstverlening geen aanleiding kan geven tot BTW-onderworpenheid.

Inzake het betalend karakter van de dienstverlening wijst de minister-president er met nadruk op dat het geenszins in de bedoeling ligt om – zoals het geval is bij de BDBH – een soort "algemene lidmaatschapsbijdrage" te vragen. Wél moet de mogelijkheid bestaan om een zeker bedrag aan te rekenen voor de dienstverlening "op maat" die zal worden geboden inzake de nieuwe "exportbegeleiding". Export Vlaanderen zal dan immers quasi dezelfde dienstverlening verzorgen als sommige privé-consultants nú. De uitwerking van de precieze modaliteiten van deze tarifiering vergt vanzelfsprekend nog nadere studie en analyse. Ze zullen dan ook pas op een later tijdstip concreet kunnen worden ingevuld.

In elk geval kan de minister-president garanderen dat een nog nader te bepalen dienstenpakket sowieso steeds gratis zal blijven.

In verband met de eventuele BTW-plichtigheid van de instelling kan de minister-president geen pasklaar antwoord geven. Hij belooft echter dat de zaak grondig zal worden onderzocht.

D. De Vlaamse Economische Vertegenwoordigers in het buitenland

Een lid is de mening toegedaan dat de contractuele basis waarop de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers in het buitenland zullen worden ingeschakeld (zie de laatste paragraaf van de toelichting bij artikel 20 in de memorie van toelichting) een belangrijk nieuw gegeven is. Het contractueel element is hét instrument bij uitstek om de motivatie van het personeel te garanderen. Personeel dat immers zichzelf zal moeten bewijzen om in aanmerking te komen voor een eventuele vaste benoeming.

De keerzijde van deze techniek is echter gelegen in het feit dat elk ander, meer lonend, werkaanbod aanleiding zal kunnen geven tot personeelwissels. Personeelwissels die mogelijk zelfs een quasi-permanent karakter zullen krijgen, en waarbij het overigens ook meestal de meest performante vertegenwoordigers zullen zij die met de door hen verworven bijzonder waardevolle informatie en connecties zullen worden weggeplukt, door o.a. de Belgische banken en de belangrijkste Belgische exporteurs. Deze hebben er immers alle belang bij om iemand in te schakelen die het land in kwestie reeds geruime tijd kent.

Het lid pleit dan ook voor restrictief opgestelde contracten, met mogelijkheid van boetebedingen bij overtreding – binnen een bepaalde tijd, en binnen een welomschreven geografisch terrein – van een in te schrijven niet-concurrentiebeding.

Een lid meent te hebben opgevangen dat er klachten waren over de dienstverlening van sommige VEV's. Wat is daar van aan, en wat zal de minister-president desgevallend daartegen ondernemen ?

Een lid wenst ook te vernemen hoe Export Vlaanderen het zal rooien met de slechts 66 VEV's die het op heden heeft. Met deze personeelsformatie kan immers niet de gehele wereldmarkt worden bestreken. Spreker pleit er daarom voor de geografische versnippering tegen te gaan door sterke permanentie-teams uit te bouwen op een relatief beperkt aantal plaatsen, en vandaaruit medewerkers uit te sturen. Op die manier zouden de elementen concentratie, mobiliteit en flexibiliteit met elkaar verzoend kunnen worden.

Tenslotte constateert een lid dat de standplaatsen van de VEV's worden bepaald door de Vlaamse regering, ondanks het feit dat de autonomie van de instelling eigenlijk zou vereisen dat het de gedelegeerd bestuurder is die het laatste woord zou hebben. Hij vraagt derhalve of de minister-president kan bevestigen dat het inderdaad de regering is die bepaalt welke de standplaatsen in het buitenland zullen zijn, terwijl het de gedelegeerd bestuurder is die de verantwoordelijkheid neemt voor de keuze van het personeel ?

Desgevraagd bevestigt de minister-president dat er inderdaad enige problemen zijn met de kwaliteit van een aantal Vlaamse Economische Vertegenwoordigers (VEV's) in het buitenland.

Dit gegeven valt minstens ten dele te verklaren door het feit dat de VDBH belast was met een erfenis uit het verleden. De meeste VEV's zijn immers voormalige handelsattachés van de BDBH die door Vlaanderen werden "overgenomen". Naar de toekomst toe echter, zal het de taak van de nieuwe instelling zijn om opnieuw een gezonde dynamiek in het optreden van de VEV's te brengen.

Daar waar de VEV's in het verleden niet of nauwelijks geëvalueerd werden en ook maar relatief zwak rapporteerden aan de centrale dienst zal daar dra verandering inkomen. Meer bepaald ligt het in de bedoeling dat Export Vlaanderen tegen het jaareinde een grondige evaluatie zou doorvoeren van alle buitenlandse standplaatsen.

Wat tenslotte de optie betreft om te werken met "mobiele teams" komt het de minister-president voor dat zulks eventueel een valabele piste kan zijn. FIOC (het huidige "Investeren in Vlaanderen") werkt trouwens al volgens die formule. Maar het is hierbij nog geen uitgemaakte zaak of deze aanpak wel zondermeer kan overgeplant worden naar een ander type van instelling. Verder onderzoek dringt zich derhalve op.

E. Voorafgaande begeleiding in de bedrijven

Een lid maant de nieuwe instelling tot grote voorzichtigheid aan inzake de zogenaamde "parasitaire exporteurs". Hiermee bedoelt hij die bedrijven die zelf nauwelijks inspanningen willen doen om te exporteren, en die – via een overheidsdienst – op een parasitaire wijze de succesvolle exportstrategieën van gelijkaardige bedrijven (meestal hun directe concurrenten) kopiëren. De nieuwe instelling zal in zijn dienstverlening dus moeten rekening houden met de al dan niet intentionele export-sterkte dan wel -zwakte van de aanvragers.

In meer algemene zin is hij de mening toegedaan dat er prealabel aan de eigenlijke export ook reeds inspanningen moeten worden gedaan. De bedrijven moeten gestimuleerd worden om zelf ook in exportgerichtheid te investeren. De overheid zal bij de ondernemingen dus ook eerst de "exportmentaliteit" moeten aanwakkeren. De eerste verantwoordelijken in dit hele gebeuren zijn immers de bedrijven. De overheid kan slechts als aanvullende dienstverlener optreden.

De minister-president deelt de zienswijze dat het verstrekken van begeleiding aan en in de bedrijven, voorafgaandelijk aan de eigenlijke export-fase, van primordiaal belang is. Deze aanpak zou moeten leiden tot een kwalitatieve opwaardering van het bedrijfsmanagement inzake exportgerichtheid en beheerstechnieken op het domein van de buitenlandse handel. Via welke concrete formule deze doelstelling zou kunnen gerealiseerd worden dient echter eveneens nog verder onderzocht te worden.

F. Het "import"-element

Een lid brengt in het midden dat de factoren export en import in wezen niet echt goed van elkaar te scheiden zijn. Zij vindt het derhalve onontbeerlijk dat Vlaanderen toch op de één of andere manier controle zou uitoefenen op de producten die het invoert. Schadelijke en gevaarlijke goederen, evenals goederen vervaardigd onder menonwaardige omstandigheden, dienen volgens haar van de Vlaamse markt te worden geweerd.

De minister-president wijst het commissielid erop dat het import-beleid geen Vlaamse bevoegdheid is. De bevoegdheid ter zake berust voor een deel op het federale niveau, voor een nog groter deel op Europees niveau, en ook – via de Wereldhandelsorganisatie (W.T.O. : Worl Trade Organisation) – op mondiaal niveau. De import-materie valt daarenboven zowel organiek als functioneel geheel en al buiten het bestek van dit loutere exportdecreet.

G. Principiële loskoppeling van export en ontwikkelingssamenwerking

Enkele leden poneren met klem dat er in geen geval een vermenging mag komen van ontwikkelingssamenwerking en exportbevordering. Zulks is ethisch niet verantwoord, en leidt potentieel tot allerlei misbruiken waarvan de bevolking in de ontwikkelingslanden zelden beter wordt.

De minister kan zich volledig terugvinden in de principiële stelling dat exportbevordering hoedanook niet kan gekoppeld worden aan ontwikkelingssamenwerking. Het klassieke systeem van de "gebonden hulp" wordt door hem categoriek afgewezen. Structureel en tekstueel hoort deze basisoptie echter niet thuis in het decreet tot oprichting van Export Vlaanderen.

H. Het ontbreken van een "waarborg-instrument"

Diverse leden drukken hun bekommernis uit over het feit dat in de huidige institutionele toestand Vlaanderen nog niet beschikt over een eigen financieel waarborginstrument voor het bevorderen van zijn buitenlandse handel. Er moet nog steeds teruggevallen worden op de Nationale Delcredere-dienst dan wel (naargelang de situatie) op het eveneens nog federale Copromex.

De minister-president beaamt dat het niet hebben van een eigen Vlaams waarborgfonds voor de buitenlandse handel een tekortkoming is binnen het huidige institutioneel bestel. In de "Discussienota voor een verdere staatshervorming" [Stuk 253 (1995-1996) – Nr.1] wordt dan ook (onder punt III.4.5 – "Buitenlandse Handel") gesteld dat hervormingen inzake de Natioanale Delcrederedienst en Copromex, evenals inzake het stelsel van de "leningen van staat tot staat", zich opdringen.

I. Beheersovereenkomst

Een lid juicht de in artikel 28 van het decreet (gecoördineerde tekst) vervatte idee van het sluiten van een beheersovereenkomst toe. De nieuwe instelling wordt, in zijn visie, op die manier onderworpen aan een soort resultaatverbintenis.

De minister-president is hieromtrent de mening toegedaan dat een dergelijke beheersovereenkomst tot de mogelijkheden moet kunnen behoren, méér, dat deze dan wel bijzonder realistisch zal moeten opgesteld zijn. Dit laatste zal maar mogelijk zijn mits een grondige, en derhalve bijna per definitie tijdrovende, voorbereiding. Vandaar ook dat via artikel 28 (gecoördineerde tekst) enkel een mogelijkheid wordt geschapen en geen verplichting wordt opgelegd.

II.4. Bestuur van de instelling

A. Het dagelijks bestuur

A.1. Rechtspositie van het zittende management

Een lid uit zijn ongerustheid over de rechtspositie van de drie huidige leidende ambtenaren (artikel 26 van de gecoördineerde tekst), waarvoor respectievelijk de overheveling naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of een Vlaamse openbare instelling, dan wel het hen belasten met "bijzondere opdrachten" wordt voorzien.

Volgens het lid moet hun toestand zo snel mogelijk uitgeklaard worden, teneinde hen niet langer in de slopende onzekerheid nopens hun toekomst te laten. Nog volgens het lid zou het zelfs aanbeveling verdienen om hieromtrent, nog voor de stemming van het voorliggende ontwerp van decreet in plenaire vergadering, duidelijkheid te scheppen.

Onder verwijzing naar artikel 26 van de gecoördineerde decreetstekst wijst de minister-president erop dat noch de adjunct-directeur-generaal, noch de inspecteur-generaal enige risico lopen op statutaire schade. Het ontwerp-decreet levert integendeel zelfs de specifieke decretale basis op grond waarvan ze kunnen overgeheveld worden naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Wat hun exacte functie daar zal zijn kan n   echter nog niet bepaald worden.

Hetzelfde principe geldt voor de directeur-generaal van de VDBH. Ook diens personele rechtspositie blijft onverkort gelden. Daarenboven heeft de Vlaamse regering gemeend zijn kennis en vaardigheden, evenals zijn verdiensten uit het verleden te moeten valoriseren en honoreren door hem te belasten met bijzonder diplomatieke opdrachten. Hij zal, bijvoorbeeld, worden ingezet als bijzonder vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden bij de Europese en internationale contacten van Vlaanderen. Tevens kan hij belast worden met de opvolging van de door Vlaanderen gesloten verdragen. Hij zal in de uitvoering van zijn taken ten volle verantwoordelijk zijn

tegenover de bevoegde Vlaamse minister. Met deze regeling komt de Vlaamse regering derhalve ten volle de door haar gedane beloftes na, én drukt zij haar erkenning en waardering uit voor de verdiensten en kwaliteiten van de betrokkene.

In meer algemene zin moge uit artikel 24 (gecoördineerde tekst) duidelijk blijken dat geen van de overige huidige personeelsleden van de VDBH enig statutair nadeel zal oplopen ten gevolge van de structurele ombouw van de instelling.

A.2. Eénhoofdigheid van het nieuwe management

De leden van de commissie zijn het er – in de lijn van de door Ernst & Young gemaakte conclusies – bijna unaniem over eens dat de drieledige structuur van het dagelijks bestuur van de VDBH de instelling ab initio zo goed als onbestuurbaar heeft gemaakt.

Een lid maakt hierbij echter wel de bedenking dat het hem niet geheel duidelijk is of de fout inderdaad ten volle, en alleen, in de structuur is gelegen, dan wel of er ook iets schortte aan de personele invulling van deze structuur, dan wel of de beide elementen samen misschien een fatale combinatie hebben opgeleverd. Zijns inziens werden in de loop van het jaar 1991 een aantal functies louter politiek ingevuld, en dit ondanks het feit dat de instelling gedurende een overgangsperiode van enkele weken uitstekend werd gerund door een aantal mensen "van binnenuit". Het laatste zou er een bewijs van kunnen zijn dat zélf s een drieledige structuur werkbaar was, mits de functies werden ingenomen door daartoe geschikte personen.

De minister-president wijst erop dat de leiding van de VDBH bij een driekoppig bestuur berustte, en dat het auditbureau ondubbelzinnig heeft vastgesteld dat er precies daarom heel wat schortte aan het functioneren van dit dagelijks bestuur. Daarom hebben de consultants dan ook voorgesteld om de structuur van het management grondig te wijzigen, en de leiding van de operationele organisatie toe te vertrouwen aan één persoon, de gedelegeerd-bestuurder, die de volheid van bevoegdheden krijgt voor het beheer van de instelling. De Vlaamse regering heeft deze suggestie tot de hare gemaakt.

A.3. De figuur en functie van de gedelegeerd bestuurder

Een lid peilt naar de kennismatige en karakteriële elementen die als wezenlijk worden beschouwd voor de nieuwe functie van gedelegeerd bestuurder. Hij drukt hierbij ook de vrees uit dat, in zoverre het blijkbaar per definitie iemand zal zijn die van buitenuit wordt aangetrokken, deze persoon als een "vreemde eend in de bijt" zal worden ervaren en overeenkomstig zal worden behandeld in de nieuwe instelling.

Inzake het profiel van de aan te stellen gedelegeerd bestuurder affirmeert de minister-president opnieuw dat er momenteel nog helemaal geen specifieke kandidaten beoogd worden, zodat er zeker ook geen "profiel-op-maat" zal worden gehanteerd. Wél staan nu reeds een aantal evidente bestanddelen van het profiel vast. De persoon in kwestie moet in elk geval de wereld kennen. Tevens moet hij een gedegen kennis hebben van de ondernemingswereld, en moet hij meer bepaald ervaring hebben inzake de exportbevordering van de ondernemingen. In meer algemene zin spreekt het ook voor zich dat hij gedegen managementcapaciteiten moet hebben. Het is trouwens vooral aan dit laatste dat het de afgelopen vijf jaar wat ontbrak bij de VDBH. Dit ontbreken van specifieke managementcapaciteiten was trouwens zowat de meest zwaarwichtige constata tie in het auditrapport. De hogerge-

noemde profiel-elementen voor de nieuwe gedelegeerd bestuurder werden trouwens ook al naar voor gebracht in deze audit.

A.4. Aanstelling van de nieuwe gedelegeerd bestuurder

Diverse leden stellen zich vragen omtrent de aanstelling van de gedelegeerd bestuurder. Bij nogal wat leden blijkt een zekere vrees te leven dat de functie op de een of andere manier opnieuw politiek zal worden ingevuld, of ingekleurd, zoals gebeurd lijkt te zijn in 1991.

Meerdere leden wijzen er ook op dat deze aanstelling bijzonder snel zal moeten gebeuren. Dit alleen al omwille van de centrale rol die de gedelegeerd bestuurder inneemt binnen het nieuwe schema van de instelling.

De minister-president verklaart nadrukkelijk dat er tot op heden nog geen enkele concrete aanwervingsbeslissing werd genomen. Deze beslissing kan immers per definitie slechts in een later stadium aan bod komen. Met name moet eerst en vooral de volledige parlementaire procedure (behandeling in commissie en in plenaire vergadering) worden afgerond. Van zodra dit gebeurd is zal er echter zeer snel tewerk gegaan worden. Meer bepaald zal er dan gewerkt worden via een rekruterings- en selectiebureau, dat de opdracht zal krijgen om louter op basis van objectieve criteria tewerk te gaan. De minister-president verzekert de commissieleden dat – in tegenstelling tot hetgeen door sommigen beweerd wordt – de eventuele "politieke kleur" van de gegadigde in deze procedure, en ook daarna, van geen enkele relevantie zal zijn. Ten bewijze hiervan haalt hij de aanwervingsprocedure voor de nieuwe topman van "Investeren in Vlaanderen" (het voormalige FIOC) aan. Ook inzake de nieuwe afdelingshoofden van Export Vlaanderen werd trouwens nog geen keuze gemaakt. Zulks behoort immers tot de verantwoordelijkheden van de instelling zelf.

A.5. Terminologie "gedelegeerd bestuurder"

Een lid, hierin bijgetreden door diverse andere commissieleden, stelt zich vragen bij de gepastheid en correctheid van de in het ontwerp-decreet gehanteerde terminologie voor het hoofd van de dagdagelijkse operationele leiding, zijnde "gedelegeerd bestuurder". Uit de toelichting, zowel als uit de tekst van het decreet zelf moet immers blijken dat de betrokkene geen lid is van de Raad van Bestuur, en ook niet vanuit die Raad van Bestuur (noch – uitzonderingsgeval – vanuit de algemene vergadering) werd "afgevaardigd" (onder het vigerende vennootschapsstelsel is het zo dat wanneer het dagelijks bestuur wordt opgedragen aan een lid van de Raad van Bestuur, deze persoon meestal de titel van gedelegeerd of afgevaardigd bestuurder voert ; het is echter ook mogelijk dat deze persoon buiten de raad wordt gekozen ; het is echter in beginsel steeds de Raad van Bestuur die benoemt). Derhalve kan ondubbelzinnig gesteld worden dat deze term in wezen foutief is overgenomen uit de sfeer van de vennootschapsterminologie.

Een ander lid stelt hieromtrent de vraag of het element "gedelegeerd" dan misschien slaat op delegatie namens de minister ?

Een lid merkt hierbij op dat, aangezien Export Vlaanderen hoedanook een overheidsinstelling is en blijft, men beter de term "leidend ambtenaar" zou hanteren in het decreet.

De minister-president legt uit dat met de term "gedelegeerd bestuurder" initieel bedoeld was ; "gedelegeerd" door de decreetgever, en "bestuurder" omdat hij uiteindelijk toch in de Raad van Bestuur zetelt, weze het dan enkel met raadgevende stem.

De minister-president verklaart echter open te staan voor mogelijke valabele alternatieven. Men moet er zich hierbij echter wel voor hoeden om in een al te ambtelijk taalgebruik te vervallen, zulks zou immers haaks staan op het nieuwe imago dat de instelling zich zal moeten aanmeten. Het gehanteerde taalgebruik zal dus in elk geval moeten aansluiten bij het woordgebruik in het bedrijfsleven. Het beste ware volgens de minister-president een benaming die overeenkomt met het Amerikaanse concept van Chief Executive Officer (C.E.O.).

Een lid suggereert hierop het gebruik van de term "algemeen directeur".

De minister-president repliceert hierop dat de term "algemeen directeur" (het Nederlandse terminologisch equivalent van "General Manager") inderdaad misschien beter geschikt ware. Zo voorkomt men juridische onduidelijkheid nopens de juridische status van de betrokkene, terwijl men tegelijk ook geen al te ambtelijk klinkende titulatuur hanteert. Dit laatste is immers niet aangewezen bij een instelling die een dynamisch profiel moet aannemen, en die ten allen prijze moet voorkomen om in de ogen van de bedrijfswereld als "ambtelijk" over te komen.

B. Strategische beleidsbeslissingen : de Raad van Bestuur

Diverse leden merken op dat – ook in het licht van de ervaringen uit het verleden – het van primordiaal belang is dat de Raad van Bestuur zou bestaft worden met mensen die degelijk onderlegd zijn in de internationale handel.

In dit licht merkt een commissielid op dat voor de zes niet-overheidsvertegenwoordigers de noodzakelijke kwalificaties duidelijk omschreven worden in het decreet. Zulks is echter geenszins het geval voor de overheidsvertegenwoordigers. Hij had dan ook graag vernomen of ook voor hen welbepaalde kwalificaties vereist zullen zijn.

Specifiek inzake de vertegenwoordigers van de privé-sector is een lid de mening toegedaan dat in het decreet ook bepaalde onverenigbaarheden zouden moeten worden ingebouwd, kwestie van belangenvermenging te vermijden.

Nog een ander lid merkt op dat de privé-bestuurders in elk geval ook niet mogen zetelen in de Raad van Bestuur van de BDBH.

Het spreekt volgens de minister-president voor zich dat de Raad van Bestuur per definitie zal moeten bestaan uit ter zake zeer onderlegde personen.

Hij verwijst ook naar de bij het ontwerp-decreet gevoegde memorie van toelichting inzake artikel 12 van het ontwerp (artikel 11 in de gecoördineerde tekstversie). Daar wordt klaar en duidelijk gesteld dat het optrekken van het aantal leden van de Raad van Bestuur van 8 tot 12, erop gericht is een grotere materiedeskundigheid én een directe inbreng van de Vlaamse exporteurs te waarborgen. Het ligt ook expressis verbis in de bedoeling de Raad van Bestuur te bestaffen met "gezaghebbende personen met gedegen bestuurservaring en/of exportkennis".

C. Relatie tussen het dagelijks bestuur en de Raad van Bestuur

Diverse leden stellen de vraag of de op te zetten structuur niet inherent aanleiding kan geven tot conflicten tussen de Raad van Bestuur en de gedelegeerd bestuurder ? De gedelegeerd bestuurder heeft immers de quasi-volheid van bevoegdheden. Zal er zich tussen de Raad van Bestuur (die overigens ook toezicht moet houden op de gedelegeerd bestuurder) en de gedelegeerd bestuurder dan ook geen permanente bevoegdheidsstrijd ontwikkelen ?

Een lid merkt – in de lijn van het ter zake door de Raad van State uitgebracht advies – op, dat de nieuwe bevoegdheidsstructuur, en dan meer bepaald de onduidelijke relatie tussen de gedelegeerd bestuurder en de Raad van Bestuur, aanleiding kan geven tot verwarring. De gedelegeerd bestuurder heeft immers in beginsel de volheid van bevoegdheden. De bevoegdheden van de Raad van Bestuur daarentegen zijn toegewezen en derhalve ook limitatief opgesomde bevoegdheden. Desondanks wordt in artikel 14, vierde lid (gecoördineerde tekstversie) bepaald dat de Raad van Bestuur toezicht uitoefent op de gedelegeerd bestuurder. Dit is een situatie die minstens dubbelzinnig te noemen is.

Een spreker stelt de vraag of de voorgestelde bevoegdheidsafbakening misschien moet gezien worden als een soort kopie van de beheersstructuren die worden gehanteerd in het Nederlands bedrijfsleven, waar een Raad van Commissarissen niet zozeer het eigenlijke beheer doet, als wel zich bezighoudt met het uitzetten van de grote beleidslijnen en het waken over de opvolging daarvan.

Volgens de minister komt het er vooral op aan dat de doelstellingen van de nieuwe instelling duidelijk decretaal worden vastgelegd. Dat er, met andere woorden, wordt bepaald wie onder welke voorwaarden wat doet. Eenmaal deze beslissingsproces duidelijk omschreven, heeft hij er alle vertrouwen in dat een "sterke" en ervaren Raad van Bestuur tot een optimale samenwerking zal kunnen komen met een eveneens "sterke" gedelegeerd bestuurder (die goed zal worden bijgestaan door zijn directieraad, waarin de directeurs van de vier afdelingen zetelen).

D. Afschaffing van het intermediaire niveau : de Raad van Advies

Een lid stelt vast dat de adviesraad wordt afgeschaft, waarschijnlijk mede onder invloed van de weinig flatterende evaluatie van de vroegere werking door Ernst & Young. Desondanks had het consultancy-bureau nochtans uitdrukkelijk voorzien in het handhaven van deze instantie. Waarom werd er op dit punt dan toch afgeweken van de audit ?

Het lid merkt op dat in het nieuwe decreet dit consultatieorgaan wordt vervangen door overleg met de vertegenwoordigers van exporterende ondernemingen en van Vlaamse publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die doelgerichte acties en activiteiten voeren in verband met exportbeleid. Vraag is of dit overleg formeel wordt vastgelegd in een huishoudelijk reglement, dan wel of het losse initiatieven zijn die de instelling al dan niet kan nemen. Ook kan men vragen stellen bij de concrete inhoud van de formulering "overleg op geregelde wijze". Betekent dit overleg in de zin van "op vastgestelde en geregelde tijdstippen", dan wel "volgens een bepaalde procedure" ?

De minister wenst te benadrukken dat met het afschaffen van de adviesraad bewust werd ingegaan tegen het door het

auditbureau uitgetekende organogram. Tegelijk wijst hij erop dat het auditbureau zelf maar een "nevenrol" meer voorzag voor die adviesraad, en tevens had vastgesteld dat de toegevoegde waarde van deze instantie in het verleden zo goed als onbestaande was. De Vlaamse regering heeft, vanuit het oogpunt van de consequentie, dan ook gemeend dat het beter was deze instantie maar meteen op te doeken.

Dit belet echter geenszins dat er specifieke overlegfora, zoals daar zijn export-overlegpunten of "user-clubs", zouden worden opgericht.

Voor het antwoord op het laatste deel van de vraag verwijst de minister naar de desbetreffende passage in de door hem verstrekte toelichting.

E. Potentiële toename van de greep van de regering op het bestuur

E.1. Via de persoon van de gedelegeerd bestuurder

Onder het oude VDBH-decreet lag de volheid van bevoegdheden bij de Raad van Bestuur, en was er sprake van enige delegatie naar het dagelijks bestuur toe. Met het nieuwe decreet op "Export Vlaanderen" wordt die toestand volledig omgedraaid. De gedelegeerd bestuurder heeft de volheid van bevoegdheden, terwijl de Raad van Bestuur slechts een beperkt aantal toegewezen bevoegdheden heeft (cf. : de artikelen 14, 15, 16 en 17 van de gecoördineerde decreetstekst).

Een lid merkt op dat dit gegeven, gecombineerd met de contractuele aanstelling van de gedelegeerd bestuurder door de Vlaamse regering (artikel 16 van de gecoördineerde decreetstekst), er in wezen op neer komt dat de Vlaamse regering veel meer greep op de instelling verwerft. Dit in tegenstelling tot de voorgewende autonomie van Export Vlaanderen. Hij is dan ook de mening toegedaan dat binnen deze constellatie er een reëel risico bestaat op conflicten tussen de Raad van Bestuur enerzijds en de regering (in de persoon van de gedelegeerd bestuurder) anderzijds.

Hoewel hij het volkomen gerechtvaardigd acht dat de Vlaamse regering haar greep op de globale materie van de buitenlandse handel versterkt, gaat dit argument, zijns inziens, niet op voor wat betreft de concrete leiding van Export Vlaanderen.

De minister-president repliceert hierop dat er (zeker in vergelijking met de vroegere toestand) geen versterking van de greep van de regering op de instelling is. Doordat zowel de Raad van Bestuur als de gedelegeerd bestuurder versterkt uit de hele operatie moeten komen, zal er trouwens ipso facto een voldoende tegengewicht zijn voor de door sommigen blijkbaar gevreesde versterking van de greep van de regering op Export Vlaanderen.

De minister-president wijst er tenslotte nog op dat het feit dat de instelling de status van een pararegionale-B behoudt, eveneens van aard is om haar onafhankelijkheid te garanderen.

E.2. De actieprogramma's van de instelling

Een lid merkt op dat de programma's van de dienst in het buitenland de instemming van de Vlaamse regering moeten bekomen. Vanuit het huidige beheerscomité bestaat daartegen hevige weerstand, omdat het de vlotte werking en de autonomie van de instelling zou aantasten. De spreker stelt deze mening niet geheel te delen, omdat het exportbeleid nu een-

maal per definitie deel uitmaakt van een ruimer en geïntegreerd buitenlands beleid. De consultatieperiode belooft daarenboven maar één maand.

Het lid vervolgt dat een huishoudelijk reglement eventueel wel zou kunnen voorzien in een gewone medeling, voor zover men binnen het jaarlijks goed te keuren actieprogramma blijft, met vanuit de overheid een termijn van één maand voor verzet bij niet-akkoord. Een omgekeerde werkwijze dus dan degene voorzien in het ontwerp van decreet. Het kan immers dat bepaalde programma's, bijvoorbeeld bij gebrek aan belangstelling, moeten geannuleerd worden en vervangen door andere acties. Dit moet volgens de spreker kunnen met een minimum aan regerings-visa.

Een ander lid brengt in het midden dat het hem helemaal niet logisch overkomt dat "belangrijke" wijzigingen in de actieprogramma's nog de goedkeuring van de Vlaamse regering behoeven. De regering moet er immers per definitie van op de hoogte zijn via haar vertegenwoordigers in de Raad van Bestuur. Daarenboven stelt hij zich de vraag wie er zal bepalen of een wijziging al dan niet "belangrijk" is.

De minister-president preciseert dat de instelling die in eerste instantie advies dient uit te brengen over de actieprogramma's – die inderdaad niet noodzakelijk meer op jaarbasis dienen opgesteld (ook halfjaarlijkse- of kwartaal-programma's, en zelfs sectoriële programma's behoren nu tot de mogelijkheden) – op basis van artikel 14 (gecoördineerde tekst), de Raad van Bestuur is. Dit advies dient gevolgd door een voorstel van de gedelegeerd bestuurder, die pas daarna de goedkeuring dient te vragen aan de Vlaamse regering.

Het feit dat het uitblijven (na een termijn van dertig dagen) van een regeringsbeslissing ter zake automatisch leidt tot goedkeuring van het betreffende actieprogramma, wordt door de minister-president geduid als enerzijds een vorm van responsabilisering van de Vlaamse regering, terwijl deze beslissingsmodus anderzijds ook past binnen een reeds bestaand stramen van goedkeuringsbeslissingen bij wege van "stilzitten" van de beslissende instanties (cf. het systeem van de bouwvragen).

Men bekomt derhalve enkel een juist beeld van de toekomstige situatie door een gecombineerde lezing van de artikelen 7 en 14 van de gecoördineerde tekst.

II.5. Het algemeen Vlaams buitenlands (economisch) beleid

Een spreker merkt op dat het hem imperatief voorkomt dat de nieuwe instelling optimaal ingeschakeld zou worden in een geïntegreerd Vlaams buitenlands beleid. Hij suggereert ten titel van voorbeeld een eventuele uitbreiding van bilaterale acties op het gebied van export, naar andere economische initiatieven, naar culturele uitwisselingsprogramma's, of naar samenwerkingsvormen op diplomatiek vlak. Dit alles vanzelfsprekend onder leiding van, en via coördinatie door de bevoegde minister.

Een lid wenst van de minister-president te vernemen hoe de instelling zal inspelen op de diverse andere actieprogramma's die de Vlaamse regering hanteert bij de promotie van Vlaanderen en van Vlaamse producten in het buitenland.

Hoe zal, bijvoorbeeld de samenwerking met de VLAM (Vlaamse Dienst voor Agromarketing), verlopen ? De beide instellingen zullen immers zoveel gemeen hebben dat men er volgens het lid wel van móét uitgaan dat hun samenwerking in het buitenland een absolute noodzaak is. Zal het hierbij

niet hinderlijk zijn dat de VLAM een pararegionale A is, terwijl Export Vlaanderen een pararegionale B is ?

Quid ook met de specifieke initiatieven naar Centraal en Oost-Europa toe ? Staan deze apart van de gewone activiteiten van Export Vlaanderen, of vormen ze er een geïntegreerd geheel mee ?

Een gelijkaardige vraag kan gesteld worden in verband met het bijzonder exportfonds voor Azië. Betreft het hier nieuwe middelen en nieuwe structuren, of wordt alles ondergebracht onder de koepel van Export Vlaanderen ? Volgens sommige persberichten zou dit fonds immers geïntegreerd worden. Kan de minister-president hieromtrent meer duidelijkheid verschaffen ?

Tenslotte verwijst de spreker ook nog naar de beslissing van de Vlaamse regering d.d. 6 juni 1996, inzake de bevordering van de export van Vlaamse uitrustingsgoederen. Ook hier ziet de spreker niet geheel klaar in de relatie met Export Vlaanderen.

Een ander lid duidt het risico op versnippering van de export-initiatieven zondermeer als de ernstigste bedreiging voor een efficiënt Vlaams exportbeleid.

De minister-president beaamt dat er, alleen al vanuit het oogpunt van het optimaliseren van de door de verschillende diensten geleverde inspanningen – zal moeten gestreefd worden naar een maximale synergie tussen de verschillende instrumenten van het Vlaams extern economisch beleid. Dit streven naar synergie komt trouwens nú reeds naar voor in het concrete beleid, onder de vorm van coördinatievergaderingen. Deze overlegstructuur zou moeten volstaan om het eventuele gevaar op versnippering tegen te gaan.

Hij is er echter geen voorstander van om alle externe economische instrumenten te amalgameren binnen één enkele instelling. Sommige functies blijven immers per definitie beter gescheiden. Zo lijkt het bevorderen van de export niet onmiddellijk functioneel compatibel met het aantrekken van vreemde investeringen. Een samensmelting tussen bijvoorbeeld Export Vlaanderen en Investeren in Vlaanderen lijkt derhalve al geen haalbare kaart te zijn. Daarnaast moet ook een voldoende mate van flexibiliteit en mobiliteit voor en binnen het extern economisch systeem gewaarborgd blijven.

Dit alles sluit vanzelfsprekend niet uit dat er sprake kan zijn van verregaande "kruisbestuiving" tussen de verschillende diensten. In dat opzicht komt het de minister-president, bijvoorbeeld, niet geheel onmogelijk voor dat een vertegenwoordiger van Investeren in Vlaanderen als overheidsvertegenwoordiger eveneens zou kunnen zetelen in de Raad van Bestuur van Export Vlaanderen. Uit de tekst van de artikelen 4 en 6 (gecoördineerde tekst) moge overigens in elk geval duidelijk blijken dat Export Vlaanderen wel degelijk een essentieel onderdeel is van het Vlaams buitenlands beleid.

Inzake de VLAM merkt de minister-president nog op dat deze instelling pas op het einde van dit jaar haar definitief statuut zal verkrijgen. De Fondsen "Oost-Europa" en "Vlaanderen-Azië" tenslotte, zullen ook in maximale synergie met Export Vlaanderen moeten opereren.

Een lid concludeert uit dit alles dat er op regeringsniveau voorlopig zeker nog niet wordt overwogen om alle externe economische diensten van Vlaanderen samen te voegen. Hij kan zich ook best terugvinden in door de minister-president ter zake gehanteerde argumentatie. Hij meent echter wel dat, naar de toekomst, toe deze optie zeker niet zondermeer mag

worden uitgesloten, want in laatste instantie zou zulks de gebruiksvriendelijkheid zeker ten goede komen.

II.6. De blijvend moeilijke (inter)relatie met de BDBH

Een lid brengt in het midden dat een deel van de kwalen waaronder de oude VDBH leed en lijdt, hun oorsprong vinden in de onvolkomenheid van de twee laatste staatshervormingen – en de daaruit voortvloeiende overlappingsen – op het vlak van het afzet- en uitvoerbeleid (cf. : de door de bijzondere wet van 16 juli 1993 aangebrachte wijzigingen aan artikel 6, §1, VI, 3° van de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Nog in het kader van de interrelatie tussen de staatshervorming en de problematiek van de exportbevordering, drukken diverse leden hun verbazing uit over het feit dat zij nu pas, en op informele wijze, kennis hebben gekregen van het feit dat er op federaal niveau gewerkt wordt aan een herpositionering en structurele versterking van de BDBH. Nog afgezien van de vraag of zulks wel wettelijk en opportuun is binnen het huidige constitutioneel bestel, drukken diverse leden hun verontwaardiging uit over het feit dat Vlaanderen in de nieuwe Raad van Bestuur van de BDBH slechts op gelijke voet als de andere gewesten zal aanwezig zijn. Dit weerspiegelt in genen dele het Vlaamse aandeel in de totale Belgische export (dit aandeel varieert al naargelang de bron en de gehanteerde berekeningswijze tussen de 70 en de 75%).

Een lid wijst er tevens op dat in het verslag van de bevoegde Kamercommissie expliciet wordt gesteld dat het Vlaamse Gewest zijn instemming zou betuigd hebben met deze operatie en deze vertegenwoordigingsformule. Zij wenst van de minister-president dan ook opheldering te krijgen nopens de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van het kwestieuze wetsontwerp.

Verder is zij de mening toegedaan dat er hier sprake kan zijn, en waarschijnlijk ook is, van een belangenconflict. Zij meent dan ook dat het Vlaamse Parlement na onderzoek van de feiten, en op instigatie van deze eigenste commissie, zijn verantwoordelijkheid moet opnemen, en via een met redenen omklede motie het belangenconflict moet inroepen. Daardoor zou de behandeling van het wetsontwerp in kwestie toch al minstens geschorst worden.

Een lid is de overtuiging toegedaan dat hieruit de conclusie moet worden getrokken dat Vlaanderen inzake de exportbevordering zich assertiever moet opstellen, en zich duidelijk "boven" de BDBH moet positioneren.

Ter zake het in de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers hangende wetsontwerp "tot wijziging van de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel" (Kamer van Volksvertegenwoordigers : Stuk 535/1-7 – 95/96) stelt de minister-president met de commissieleden vast dat de verdere uitbouw van de BDBH als eigenlijke exportpromotiedienst geheel en al tegen het bestaande afsprakenkader en tegen het bestaande samenwerkingsakkoord ingaat. Het moge immers duidelijk zijn dat de BDBH onder de huidige constitutionele structuur in wezen enkel nog een zekere (uiterst beperkte) coördinatiefunctie kan uitoefenen. Het consequent aanhouden van deze optie zou er in laatste instantie toe moeten leiden dat de BDBH nog enkel een centraal gegevensbestand zou bijhouden. Hiervoor zou dan op termijn per definitie geen parastatale status meer vereist zijn, zodat de BDBH een gewoon administratief onderdeel zou kunnen worden van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken.

Afsluitend wijst de minister-president er nog op dat deze hele problematiek in wezen niet enkel een betwisting is tussen Vlaanderen enerzijds en het federale niveau anderzijds. Er is wel degelijk sprake van een echte communautaire component in deze discussie. Het is immers onloochenbaar dat het exportpromotie-agentschap van het Waalse Gewest (de AWEX : Agence Wallonne à l'Exportation) niet bijzonder sterk is uitgebouwd, en daardoor bijna structureel terug moet vallen op de BDBH. Een versterking van de BDBH betekent dus ipso facto een versterking van de Waalse exportbevordering, op federale kosten.

De minister-president voegt hier nog aan toe dat daar waar volgens het verslag van de Kamercommissie voor Buitenlandse Betrekkingen (Kamer van Volksvertegenwoordigers : Stuk 535/3 – 95/96, p.3) "Deze nieuwe formulering [inzake de BDBH] is tot stand gekomen na overleg met de Gewesten, die geen enkel bezwaar hebben aangetekend.", dit pertinent onjuist is voor wat het Vlaamse Gewest betreft. Enkel het blote feit dat de federale regering van plan was te sleutelen aan de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel kwam – bijna terloops – even ter sprake in de marge van een coördinatie-overleg dat plaatsgreep in het kader van het samenwerkingsakkoord ter zake tussen de federale overheid en de gewesten (akkoord van 17 juni 1994).

Verder acht de minister-president – mede in het licht van de veelvuldige kritische opmerkingen die in de bevoegde Kamercommissie werden gemaakt – het aangewezen dat de federale wetgever de hele BDBH-problematiek eens aan een grondig onderzoek zou onderwerpen, teneinde naar de toekomst toe zoveel mogelijk wrijvingen en aanvaringen met de gewesten te voorkomen.

Diverse leden constateren uit dit alles dat de BDBH aan het verworden is tot een instrument voor de bevordering van de Waalse export. Het principe dat de Waalse exportbevordering zou gebeuren via federale financiering vindt in hun ogen geen genade. Er dient dan ook grondig te worden nagedacht of het nog wel enige zin heeft om de BDBH te behouden.

II.7. Timing

A. Inwerkingtreding

Een lid merkt op dat de malaise bij de VDBH sinds 14 februari, datum van de principiële beslissing van de Vlaamse regering om de instelling te herstructureren en het management te vervangen, bijzonder groot is. Hij dringt dan ook aan op een zeer snelle implementatie van het nu voorliggende decreet.

Desgevraagd bevestigt de minister-president dat de nieuwe instelling best al begin september met haar werkzaamheden van start zou gaan.

B. Veranderingsmanager

Een lid merkt tenslotte nog op dat de zeer nabije overgangperiode van VDBH naar Export Vlaanderen cruciaal zal zijn voor het succes van de voorziene operatie. Hij stelt de vraag of het derhalve misschien niet aangewezen ware om voor dit korte tijdsbestek een soort "veranderingsmanager" aan te stellen. Hetgeen meteen ook het additionele voordeel met zich zou brengen dat men meer tijd zou krijgen om de eigenlijke toekomstige topman te zoeken, terwijl die uitverko-

rene dan ook de gelegenheid zou krijgen om zich beter in te werken in de organisatie.

De minister-president drukt de hoop uit dat de hele beginfase van het ombouwproces nog voor het parlementair en politiek reces zal rond zijn, zodat het hanteren van een interim-formule, via een zogenaamde "veranderingsmanager", overbodig zou moeten zijn.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Aanvullende preliminaire bepaling

Bij wege van amendement [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.9 – amendement B] wordt door de heren Leo Cannaerts, Jacques Laverge, Jef Sleeckx en mevrouw Nelly Maes voorgesteld overal in de tekst van het ontwerp van decreet de term "gedelegeerd bestuurder" vervangen door "algemeen directeur".

De term gedelegeerd bestuurder heeft in de algemene vennootschapsterminologie immers een zeer specifieke inhoud, die grondig verschilt van wat in dit decreet wordt bedoeld. Derhalve is het aangewezen om deze benaming te wijzigen.

De gedelegeerd bestuurder wordt hier immers niet gedelegeerd door de Raad van Bestuur, maar wel door de decreetgever. Anderzijds is hij slechts met raadgevende stem lid van die Raad van Bestuur. Derhalve kan hij maar bezwaarlijk bestuurder genoemd worden.

De voorgestelde vervangterm "algemeen directeur" heeft daarbij het bijkomende voordeel dat hij meer naar de bedrijfswereld verwijst dan naar de openbare dienst.

Daarenboven is deze term bijzonder gemakkelijk vertaalbaar in diverse veelgebruikte handelstalenen, zoals onder andere het Frans (Directeur Général) of het Engels (General Manager).

Deze wijziging wordt door de commissie zonder verdere discussie aangenomen bij unanimité van 13 stemmen.

Artikel 1

In het eerste artikel wordt de bevoegdheidsgrondslag van het decreet bepaald. Het betreffende artikel wordt zonder verdere discussie aangenomen bij unanimité van 14 stemmen.

Artikel 2

Bij artikel 2 dat de benaming van de nieuwe instelling vastlegt werden twee amendementen ingediend.

Een van de amendementen, uitgaande van mevrouw Nelly Maes [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.5] strekte ertoe aan de benaming van de instelling een subtitel toe te voegen die het openbaar karakter van de instelling zou benadrukken. Aangezien de minister-president ter zake reeds de nodige toelichting en garanties heeft verschaft trekt mevrouw Maes haar amendement in.

Een tweede amendement op artikel 2 werd ingediend door de heer Luk Van Nieuwenhuysen [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.2], het strekt ertoe de benaming van de instelling te veranderen in "Vlaanderen Export", hetgeen de herkenbaarheid in het buitenland zou moeten vergroten, mede doordat de instelling dan zou kunnen worden aangeduid met de afkorting "Vlexpo".

De minister-president repliceert hierop dat het precies de bedoeling is om niet langer met afkortingen en/of acroniemen te werken. Deze hebben qua vertaalbaarheid in het verleden immers hun ondeugdelijkheid bewezen.

Ter stemming gelegd wordt het betreffende amendement verworpen met elf stemmen tegen twee.

Artikel twee wordt daarna aangenomen met unanimititeit van 14 stemmen.

Artikel 3

Bij artikel drie werd eveneens een amendement ingediend door de heer Luk Van Nieuwenhuysen [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.2], het strekt er eveneens toe de benaming "Export Vlaanderen" te vervangen door "Vlaanderen Export". De motivering is identiek aan die bij het voorgaande amendement.

Ook dit amendement wordt verworpen met elf stemmen tegen drie.

Artikel 3 wordt daarna aangenomen bij unanimititeit van 14 stemmen.

Artikel 4

Ter stemming gelegd wordt dit artikel aangenomen bij unanimititeit van 14 stemmen.

Artikel 5

In artikel 5 wordt de opdracht van de instelling gedetermineerd.

Op het betreffende artikel werden twee amendementen ingediend.

Het eerste amendement gaat uit van mevrouw Nelly Maes [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.6] en strekt ertoe aan de voorgestelde definitie de concepten "buitenlandse handel" en "promotie" toe te voegen. De indienster meent dat de opdracht van de instelling ruimer moet zijn dan de strikte exportbevordering van de ondernemingen. Buitenlandse handel omvat ook het afsluiten van joint-ventures, het contacteren van handelspartners, het zoeken van investeerders enzovoort.

Tevens wenst zij de bepaling dat een "zo groot mogelijk aantal ondernemingen" dienen te worden bereikt, te schrappen. Dit gegeven dreigt immers tot een kwantitatieve benadering aanleiding te geven, waarbij men het kwalitatieve aspect uit het oog dreigt te verliezen.

Diverse leden menen dat het wel degelijk gerechtvaardigd is om vanuit een kwalitatieve "approach" toch zoveel mogelijk ondernemingen te bereiken.

De minister-president van zijn kant meent dat de doelstellingen en de opdracht van Export Vlaanderen zo precies mogelijk moeten gedefinieerd en afgelijnd worden. Het element buitenlandse handel (dat in wezen zowel de export als de import omvat) hoort hier – zoals het verleden bewijst – klaarblijkelijk niet in thuis. De enige kerntaak is immers precies het bevorderen van de export. Ook het zoeken van vreemde investeringen valt derhalve buiten het bereik van de instelling, die al evenmin als enige kan instaan voor het imago van Vlaanderen in het buitenland. Een dergelijke imagovorming kan immers enkel worden gerealiseerd door de coördineren-

de instantie van de Vlaamse externe agentschappen en het Vlaams buitenlands beleid, zijnde de Vlaamse regering. Ter zake bevestigt de minister-president dat het dan ook zijn intentie is om nog nieuwe globale promotie-campagnes op te starten, waaraan Export Vlaanderen (als onderdeel) zal kunnen meewerken.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van mevrouw Maes verworpen met zeven stemmen tegen vier, bij twee onthoudingen.

Op hetzelfde artikel wordt daarna, naar aanleiding van de gevoerde discussie, vanuit de commissie een gezamenlijk amendement ingediend dat de definitie van de opdracht van Export Vlaanderen enigszins scherper stelt [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.7].

Dit amendement wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel 5 wordt daarna aangenomen met tien stemmen, bij vier onthoudingen.

Artikel 6

Bij dit artikel werd een amendement ingediend door mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en door mevrouw Nelly Maes. Het bedoelde amendement strekt ertoe elke binding tussen de exportbevordering en ontwikkelingssamenwerking (het stelsel van de zogenaamde "gebonden ontwikkelingshulp") principieel onmogelijk te maken (zie ook supra de discussie dienaangaande).

De minister-president bevestigt dat hij ten volle achter dit principe staat, en dat de Vlaamse regering daar in de praktijk ook over zal waken.

Hij wijst er de indieners echter op dat de Vlaamse regering nog maar zeer recent (6 juni 1996), en op vraag van een aantal ontwikkelingsorganisaties, de mogelijkheid heeft geschapen om, via een zekere ondersteuning door de overheid, in ontwikkelingslanden KMO-initiatieven uit te bouwen (Besluit van de Vlaamse regering tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Adviescommissie Ontwikkelingssamenwerking & Besluit van de Vlaamse regering houdende benoeming van de leden van de Adviescommissie Ontwikkelingssamenwerking). Het amendement dreigt dergelijke constructies onmogelijk te maken.

Mevrouw Maes repliceert hierop dat zij zich ten zeerste bewust is van deze besluiten, maar dat het haar overkomt dat het amendement steun aan dergelijke initiatieven helemaal niet uitsluit.

De minister-president handhaaft echter zijn bezwaar en beklemtoont nogmaals dat enerzijds de amendementstekst té zwaar en té alomvattend is, terwijl deze bepaling anderzijds ook helemaal niet op haar plaats is in dit "structuurdecreet".

Hij bevestigt echter nogmaals uitdrukkelijk het beleidsengagement om nooit over te gaan naar het systeem van de gebonden ontwikkelingshulp.

Op grond van de bekomen garanties trekken de indieners daarop hun amendement terug.

Artikel 6 wordt daarop aangenomen met dertien stemmen, bij één onthouding.

Artikel 7

Artikel 7

Dit artikel betreft de mogelijkheid tot tarifiering van sommige diensten.

Ter stemming gelegd wordt het artikel aangenomen bij unanimititeit van veertien stemmen.

Artikel 8

Artikel 8 wordt eveneens aangenomen met unanimititeit van veertien stemmen.

Artikel 9

Op artikel 9 werd door de heer Luk Van Nieuwenhuysen een amendement ingediend [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.2] dat er in wezen toe strekt de regeringsgoedkeuring voor het programma van promotie-activiteiten te laten wegvallen. Ter verantwoording hiervan wordt aangehaald dat de overheid sowieso kennis heeft van dit programma aangezien ze de helft van de vertegenwoordigers levert in de Raad van Bestuur.

De minister-president repliceert hierop dat het opstellen van het programma een basisverantwoordelijkheid is van de instelling die hierin zeer autonoom kan optreden (en in elk geval veel meer autonomie heeft dan vroeger). De regering moet er echter ook kennis van krijgen om in te schatten of dit programma past binnen haar algemeen buitenlands beleid, en om zonodig dit programma, dan wel haar buitenlands beleid enigszins bij te sturen.

Sommige leden maken ook bedenkingen bij de periode van één maand die moet verlopen vooraleer het programma geacht wordt te zijn goedgekeurd. Volgens een aantal leden dreigt hier onnodig tijdverlies uit te resulteren.

De minister verwijst ter zake naar zijn antwoord bij de algemene bespreking, en stelt dat het voorziene stelsel perfect past binnen de optie van responsabilisering van de overheid.

Het amendement wordt daarna verworpen met acht stemmen tegen twee, bij drie onthoudingen.

Bij artikel 9 werd tevens een ruim ondersteund amendement ingediend [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.10] dat ertoe strekt de term "promotie-activiteiten" te vervangen door de term "acties".

Ter stemming gelegd wordt dit amendement aangenomen bij unanimititeit van 13 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel 9 wordt daarna aangenomen met twaalf stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 10

Artikel 10 betreft een opheffingsbepaling, die bij unanimititeit van veertien stemmen wordt aangenomen.

Artikel 11

Dit artikel geeft geen aanleiding tot verdere opmerkingen, en wordt dientengevolge aangenomen bij unanimititeit van veertien stemmen.

Artikel 12

Bij dit artikel werd een amendement [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.4] ingediend door mevrouw Cecile Verwimp-Sillis dat voorziet in onverenigbaarheden voor de leden van de Raad van Bestuur. De indienstverreest meer bepaald dat sommige ondernemers die lid zijn van de Raad van Bestuur hiervan gebruik zullen maken om de belangen van de eigen onderneming te behartigen op kosten van de overheid. Tevens wenst zij te voorkomen dat politici of ex-politici hier een lucratieve bijverdienste zouden vinden. Deze onverenigbaarheden dienen nader te worden gepreciseerd door de Vlaamse regering.

De minister-president stelt hieromtrent dat het voor zich spreekt dat een ondernemer die lid is van de Raad van Bestuur zichzelf moet wraken wanneer een dossier van zijn eigen onderneming aan bod komt. Zo dit niet mocht gebeuren, kan de betrokkene trouwens belangenvermenging worden aangewreven, en dreigt de betroffen beslissing vernietigd te worden. Dit algemene principe zal trouwens ten overvloede in het huishoudelijk reglement worden ingeschreven.

Inzake politici of ex-politici meent de minister-president dat de voorwaarden voor lidmaatschap van de Raad van Bestuur zo restrictief gesteld zijn dat zij hiervoor moeilijker in aanmerking kunnen komen. Daarenboven bevestigt hij ten overvloede dat het geenszins in zijn bedoeling ligt om van deze Raad van Bestuur een politiek orgaan te maken.

Ter stemming gelegd wordt het amendement dan ook verworpen met acht stemmen tegen vier, bij twee onthoudingen.

Op hetzelfde artikel werden door de heer Luk Van Nieuwenhuysen vier amendementen ingediend [Stuk 359 (1995-1996) – Nr. 2, amendementen A, B, C en D].

Amendement A strekt ertoe de functie-vereiste voor de persoon van de voorzitter van de Raad van Bestuur wat nader te preciseren, in de zin dat er wordt geëxpliciteerd dat hij over de nodige relevante export-ervaring moet beschikken, en derhalve ipso facto één van de niet-ambtelijke leden van de Raad van Bestuur moet zijn.

Op dit Amendement A werd een subamendement ingediend door de heren Laverge en Platteau [Stuk 359 (1995-1996) – Nr. 11] dat een nog verdergaande precisering aanbrengt, in de zin dat de betrokkene eventueel ook uit exportorganisaties moet kunnen komen.

De minister-president deelt de zorg van de indieners maar meent dat de amendementen in se overbodig, of minstens onnodig zijn, aangezien de vereisten voor de niet-ambtelijke leden van de Raad van Bestuur sowieso al erg streng zijn inzake export-ervaring.

Daarenboven dreigt het aanstellen van een privé-ondernemer potentieel tot operationele problemen voor de dienst te leiden. Een drukbezette ondernemer zal immers niet altijd de nodige tijd kunnen vrijmaken om zich intensief bezig te houden met het voorzitterschap van de Raad van Bestuur van Export Vlaanderen.

Inzake de mogelijkheid de voorzitter uit professionele exportorganisaties te plukken is de minister-president niet echt enthousiast. Vele van deze organisaties zijn immers bestaaf met mensen die niet echt eigen operationele bedrijfservaring hebben, dan wel met academici die in wezen helemaal geen praktijkervaring hebben.

Dat de voorzitter van de Raad van Bestuur ter zake het exportgebeuren uiterst deskundig en ervaren moet zijn staat trouwens reeds vermeld in de memorie van toelichting bij het

ontwerp. Maar de minister-president wil, ten behoeve van het verslag, deze basisoptie gaarne uitdrukkelijk affirmeren.

Op grond van deze garanties worden zowel amendement A, als het daarop ingediende subamendement ingetrokken.

Met zijn amendement B wenst de heer Van Nieuwenhuysen de schrapping van de werknemersvertegenwoordiging in de Raad van Bestuur van de instelling te bekomen. Enerzijds heeft de audit immers aangetoond dat er tot nog toe geen objectieve redenen waren om de werknemersorganisaties in de Raad van Bestuur op te nemen, terwijl de indiener anderzijds ook wil voorkomen dat een aantal leden van de Raad van Bestuur zouden ingeschakeld worden als lobbyisten inzake personeelsaangelegenheden.

Een aantal leden van de commissie delen hieromtrent de scepsis van de heer Van Nieuwenhuysen.

In zijn repliek verklaart de minister-president dat de zaken niet buiten alle proporties mogen worden opgeblazen. Uiteindelijk zijn er op de twaalf leden van de Raad van Bestuur slecht twee vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties. Hun aanwezigheid is daarenboven verantwoord aangezien het exportgebeuren per definitie ook van belang is voor de werkgelegenheid in Vlaanderen. Ook dit aspect moet in het beleid van Export Vlaanderen aan bod kunnen komen.

Een lid merkt op dat deze vertegenwoordigers precies het enige tegengewicht vormen tegen de totale verzakelijking van de exportdienst.

De minister-president sluit zich hierbij aan, en wijst er daarenboven op dat er in de grote vakorganisaties ter zake de export-problematiek ook zeer competente mensen werken.

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met acht stemmen tegen twee, bij twee onthoudingen.

Het amendement C van de heer Van Nieuwenhuysen sluit logisch aan bij zijn amendement B, aangezien het een logische getalsmatige aanpassing betreft, voor het geval de werknemersvertegenwoordiging zou wegvallen. Het amendement wordt dientengevolge met dezelfde stemverhouding verworpen.

Het amendement D van de heer Van Nieuwenhuysen ligt in het verlengde van zijn amendement A, en strekt ertoe het aantal leden met eigenlijke exportervaring uit de werkgeversorganisaties te verhogen tot het volle quotum van vier. Zoniet zijn het aantal werknemersvertegenwoordigers en het aantal export-ervaren werkgeversvertegenwoordigers identiek (2/2).

De minister-president repliceert hierop dat het hier over een "minimumdrempel" gaat, die vooral moet voorkomen dat de werkgeversvertegenwoordiging in de Raad van Bestuur helemaal uit vertegenwoordigers van beroepsorganisaties zou bestaan. De minister-president suggereert dan ook dat het feit dat er "minstens" twee ervaren werkgevers-exporteurs in de Raad van Bestuur dienen te zetelen, voor het verslag zou geëxpliciteerd worden.

Ter stemming gelegd wordt amendement D verworpen met negen stemmen tegen twee, bij drie onthoudingen.

Artikel 12 wordt daarna aangenomen met tien stemmen, tegen twee, bij twee onthoudingen.

Artikel 13

Artikel 13 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimiteit van veertien stemmen.

Artikel 14

Op artikel 14 werd een amendement ingediend door mevrouw Cecile Verwimp-Sillis. Het amendement strekt ertoe aan de Raad van Bestuur de bijkomende taak op te leggen een morele code uit te werken waarin de modaliteiten worden bepaald voor wat Vlaanderen uitvoert naar welke landen.

De indienster motiveert haar amendement met een verwijzing naar de veelvuldige overtredingen van de Belgische wapenwet, en de praktijk van het dumpen van hoog-toxisch afval in ontwikkelingslanden. Tevens is zij de mening toegedaan dat het niet opgaat handel te drijven met totalitaire staten waar de mensenrechten geschonden worden.

De commissieleden, evenals de minister-president, zijn het er ten volle mee eens dat er een soort ethische code moet komen voor de export. Maar de commissieleden komen na enige discussie ook tot de spijtige vaststelling dat het kleine Vlaanderen zich niet in een positie bevindt om via zijn exportbeleid invloed uit te oefenen op de mondiale democratiseringsproblematiek. Zoals een lid het plastisch uitdrukt, zou Vlaanderen bij het strikt hanteren van de principes van democratie en mensenrechten, zichzelf uitsluiten van bijna drie vierden van de wereldmarkt.

Een aantal leden benadrukken dat zij deze praktische overweging wel erkennen, maar dat ze het er moreel toch moeilijk mee hebben, zodat ze zich bij de stemming zullen onthouden.

Een lid brengt ook in het midden dat dit geen zaak is voor de Raad van Bestuur van Export Vlaanderen, maar wel een zaak van het Vlaamse Parlement en de Vlaamse regering. Hoe nobel ook, dit element hoort niet thuis in dit decreet.

Een lid merkt op dat Vlaanderen zich bij zijn exportverrichtingen per definitie aan eventuele door de VN afgekondigde embargo's moet houden, en op die manier ook bijdraagt tot de bevordering van de democratie en de mensenrechten.

Ten informatieven titel laat de minister-president ook nog opmerken dat een dergelijke bepaling vanuit internationaal economisch en legistiek oogpunt ook helemaal niet decretaal zou kunnen vastgelegd worden. Het principe van het vrij verkeer van goederen, zoals gestipuleerd op Europees niveau en op mondiaal niveau (via de Wereldhandelsorganisatie), is immers absoluut, in de zin dat de lidstaten er niet op eigen houtje kunnen van afwijken. Wel meent de minister-president dat het aangewezen is om in het verslag expliciet melding te maken van deze discussie en van de visie van de commissie. Te gelegenertijd kan dit gegeven dan gehanteerd worden als element van de door de Vlaamse regering uit te vaardigen algemene richtlijnen inzake buitenlands beleid, waaraan ook Export Vlaanderen onderworpen is.

De minister-president wijst de commissieleden er verder nog op dat niets hen belet hun principiële stellingname ter zake nog eens te expliciteren in een aan de Vlaamse regering gerichte resolutie.

Ter stemming gelegd wordt het amendement daarna verworpen met elf stemmen tegen één, bij twee onthoudingen.

Op hetzelfde artikel werd een amendement neergelegd door de heren Leo Cannaerts, Jacques Laverge, Jef Sleenckx en mevrouw Nelly Maes [Stuk 359 (1995-1996) – Nr. 9] dat ertoe strekt te specificeren dat het door de Raad van Bestuur op de algemeen directeur uit te oefenen toezicht beperkt is tot toezicht op de uitvoering door de algemeen directeur van de beslissingen van de Raad van Bestuur. Op die manier

wordt verduidelijkt in welke mate de algemeen directeur onder toezicht van de Raad van Bestuur staat.

De minister-president kan zich hierin volledig terugvinden.

Ter stemming gelegd wordt dit amendement aangenomen met twaalf stemmen, tegen twee.

Nog op hetzelfde artikel, maar op een ander lemma, werd een amendement ingediend door de heren Jacques Laverge en Stefaan Platteau [Stuk 359 (1995-1996) – Nr.8]. Het amendement preciseert dat de Raad van Bestuur zijn beslissingen over belangrijke investeringen moet baseren op een kosten-batenanalyse.

De minister-president, zowel als de andere commissieleden opperen dat dit eigenlijk voor zich spreekt, maar hebben verder geen bezwaar tegen de aangebrachte explicitering.

Ter stemming gelegd wordt het amendement aangenomen bij unanimité van dertien stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel 14 wordt daarna aangenomen met tien stemmen, bij vier onthoudingen.

Artikel 15

Artikel 15 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimité van veertien stemmen.

Artikel 16

Artikel 16 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimité van veertien stemmen.

Artikel 17

Dit artikel dat de bevoegdheden van de algemeen directeur bepaalt wordt aangenomen met twaalf stemmen, bij twee onthoudingen.

Artikel 18

Het betreffende artikel wordt bij eenparigheid van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 19

Artikel 19 wordt eveneens bij unanimité van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 20

Artikel 20 wordt eveneens bij unanimité van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 21

Artikel 21 wordt eveneens bij unanimité van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 22

Artikel 22 wordt eveneens bij unanimité van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 23

Artikel 23 wordt eveneens bij unanimité van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 24

Artikel 24 wordt eveneens bij unanimité van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 25

Artikel 25 wordt eveneens bij unanimité van veertien stemmen aangenomen.

Artikel 26

Artikel 26 tenslotte, wordt bij eenparigheid met veertien stemmen aangenomen.

IV. EINDSTEMMING

Ter stemming gelegd wordt het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, zoals gewijzigd bij wege van de bovenvermelde aangenomen amendementen, in zijn geheel goedgekeurd met tien stemmen, bij vier onthoudingen.

De verslaggever,

Leo CANNAERTS

De voorzitter,

Jef SLEECKX

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid

Artikel 2

Het opschrift van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel wordt vervangen door wat volgt : "Decreet tot oprichting van Export Vlaanderen".

Artikel 3

Artikel 2, § 1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 2

§ 1. Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna in dit decreet "de instelling" te noemen. Deze instelling draagt als naam "Export Vlaanderen".

Artikel 4

In artikel 2, § 2 en § 3, 9, 10, 22, 23, 24 en 25 van hetzelfde decreet worden de woorden "de VDBH" vervangen door "de instelling".

Artikel 5

Artikel 3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 3

De instelling heeft als opdracht de export vanuit Vlaanderen te bevorderen. Daartoe zal zij aan de ondernemingen kwalitatief hoogstaande diensten aanbieden om hen in hun exportactiviteiten te begeleiden, ondersteunen en stimuleren."

Artikel 6

Artikel 4 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 4

De instelling vervult haar opdracht in het raam van het buitenlands economisch beleid van de Vlaamse regering en overeenkomstig de door haar verstrekte richtlijnen."

Artikel 7

Artikel 5 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 5

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de instelling haar dienstverlening aan de ondernemingen kan tarifieren en met ondernemingen terzake overeenkomsten kan sluiten."

Artikel 8

Artikel 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 6

§ 1. De instelling pleegt in de uitoefening van haar in artikel 3 bedoelde opdracht op geregelde wijze overleg met vertegenwoordigers van exporterende ondernemingen en van Vlaamse publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die doelgerichte acties en activiteiten organiseren op het domein waarop de instelling actief is.

§ 2. De instelling kan overeenkomsten tot samenwerking sluiten met rechtspersonen die doelgerichte acties of activiteiten organiseren binnen het domein van haar opdracht."

Artikel 9

Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 7

§ 1. Het programma van de acties die de instelling in het buitenland hetzij alleen hetzij gemeenschappelijk met andere instellingen, organisaties of verenigingen organiseert alsmede belangrijke wijzigingen aan het programma, dienen vooraf door de Vlaamse regering te worden goedgekeurd. Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse regering binnen een termijn van dertig dagen, wordt het voorstel geacht goedgekeurd te zijn.

§ 2. De standplaatsen van de vertegenwoordigers in het buitenland en de eerste aanwerving van de personen die de functie van vertegenwoordiger bekleden, dienen vooraf door de Vlaamse regering te worden goedgekeurd."

Artikel 10

Artikel 8 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 11

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van afdeling 1 van hoofdstuk IV vervangen door wat volgt : "De raad van bestuur".

Artikel 12

Artikel 11 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 11

§ 1. De raad van bestuur bestaat uit twaalf leden. Zij worden benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering. De

Vlaamse regering benoemt tevens de voorzitter en onder-voorzitter onder de leden van de raad van bestuur.

§ 2. De Vlaamse overheid wordt in de raad van bestuur vertegenwoordigd door zes leden. De leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap maakt van rechtswege deel uit van de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid in de raad van bestuur.

De Vlaamse particuliere sector wordt in de raad van bestuur vertegenwoordigd door zes leden. Twee leden worden gekozen uit een lijst met zes kandidaten gezamenlijk ingediend door de representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen. Vier leden worden gekozen uit een lijst van twaalf kandidaten gezamenlijk ingediend door de representatieve werkgeversorganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen. Zij plegen hiertoe overleg met Vlaamse bedrijfsgroeperingen waarvan de leden een belangrijk aandeel van de Vlaamse uitvoer vertegenwoordigen. De helft van deze kandidaten moet een leidinggevende functie bekleden in een Vlaamse onderneming die een groot deel van haar omzet naar meerdere markten uitvoert."

Artikel 13

Artikel 12 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 12

De leden van de raad van bestuur die de particuliere sector vertegenwoordigen worden benoemd voor vijf jaar. Evenwel neemt het mandaat van de leden die de Vlaamse overheid vertegenwoordigen een einde bij het ontslag van de Vlaamse regering. Alle leden zijn herbenoembaar. Zij vervullen hun mandaat tot hun vervanging of hernieuwing effectief is. Indien hun mandaat voortijdig beëindigd wordt, voltooit de opvolger het mandaat van zijn voorganger."

Artikel 14

Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 14

De raad van bestuur is bevoegd voor :

1. het vastleggen van de algemene strategie van de instelling rekening houdend met het bepaalde in artikel 4 ;
2. het vaststellen van de begroting en van de jaarrekening ;
3. het adviseren over de regeling van de rechtspositie van het personeel, op eigen initiatief of op vraag van de Vlaamse regering, binnen de door haar gestelde termijn ;
4. het uitoefenen van het toezicht op de algemeen directeur voor wat betreft de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur ;
5. het beslissen over de deelname aan of strategische samenwerking met andere instellingen, organisaties, of verenigingen ;

6. het opstellen van een reglement van orde betreffende de wijze waarop de raad de hem toegewezen bevoegdheden uitoefent ;

7. het adviseren over de promotie-activiteit en de standplaatsen in het buitenland bedoeld in artikel 7 ;

8. het vaststellen van de tariefstelling en van de typevoorbeelden van de overeenkomsten met ondernemingen bedoeld in artikel 5 ;

9. het vaststellen van de organisatiestructuur van de instelling ;

10. het beslissen over belangrijke investeringen op basis van een kosten-batenanalyse ;

11. de opdrachten die de Vlaamse regering in het kader van het personeelsstatuut toewijst ;

12. de beheersovereenkomst bedoeld in artikel 28 ;

Behoudens voor de bevoegdheden opgesomd sub 3, 4 en 6 van het voorgaand lid, worden de beslissingen van de raad van bestuur genomen op voorstel van de algemeen directeur."

Artikel 15

Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 15

§ 1. De leden van de raad van bestuur kunnen via hun voorzitter te allen tijde alle documenten en geschriften van de instelling inzien. De voorzitter kan via de algemeen directeur van de leden van de directieraad en van alle personeelsleden alle verduidelijkingen en alle verificaties vorderen die een lid nodig acht voor de uitvoering van zijn taken.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van de vergoedingen die aan de voorzitter, de ondervoorzitter en aan de leden van de raad van bestuur kunnen worden toegekend. Zij bepaalt hun vergoedingen voor reis- en verblijfskosten."

Artikel 16

Artikel 16 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 16

De algemeen directeur wordt, lastens de begroting van de instelling en na advies van de raad van bestuur, door de Vlaamse regering op contractuele basis aangeworven en ontslagen."

Artikel 17

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 17

De algemeen directeur is bevoegd voor alle aangelegenheden die niet door dit decreet zijn opgedragen aan de raad van bestuur, alsook voor het dagelijks bestuur van de instelling.

Hij is ook belast met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur. Hij neemt met raadgevende stem deel aan alle vergaderingen van de raad van bestuur. Hij vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen."

Artikel 18

Artikel 18 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 18

De algemeen directeur wordt bijgestaan door een directieraad, bestaande uit de afdelingshoofden van de instelling. De directieraad is verantwoordelijk voor de coördinatie van het goede beheer van de afdelingen en van de afdelingsoverschrijdende aangelegenheden. De algemeen directeur zit de vergaderingen van de directieraad voor en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

De algemeen directeur kan een deel van zijn bevoegdheden delegeren aan één of meer leden van de directieraad."

Artikel 19

Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 20

In artikel 20 van hetzelfde decreet worden paragraaf 1, 2 en 3 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de regeling van de rechtspositie van het personeel van de instelling en stelt de personeelsformatie van de instelling vast."

"§ 2. Onverminderd het bepaalde in artikel 16 vinden de aanwervingen plaats volgens de statutaire regels."

"§ 3. In afwijking van de voorgaande paragraaf, kunnen personen op contractuele basis worden aangeworven om :

1° in uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voorzien ; het betreft ofwel in de tijd beperkte acties ofwel een buitengewone toename van het werk ;

2° de ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden, onverminderd de mogelijkheid om een statutair personeelslid door een ander statutair personeelslid te vervangen ;

3° bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen, na voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering ;

Artikel 21

Artikel 21 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 21

De financiële middelen van de instelling bestaan uit :

1° een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° eigen inkomsten ;

3° schenkingen en legaten, na goedkeuring door de Vlaamse regering ;

4° de middelen bedoeld in de artikelen 5 en 22bis."

Artikel 22

In artikel 22 worden de woorden "directeur-generaal en adjunct-directeur-generaal" en "beschikken" respectievelijk vervangen door "algemeen directeur " en "beschikt", en wordt "15" vervangen door "14".

Artikel 23

In hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt een artikel 22bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 22bis

Binnen de perken van de kredieten ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden op de begroting van de instelling gelden ingeschreven die de Vlaamse regering of de instelling kan aanwenden ter ondersteuning van de activiteiten van ondernemingen die bijdragen tot de bevordering van de uitvoer.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke regels subsidies, leningen, zekerheidsstellingen of andere vormen van tegemoetkomingen onder bezwarende of kosteloze titel binnen de perken van de beschikbare kredieten kunnen worden verleend tot verwezenlijking van de in voorgaand lid bepaalde doelstelling."

Artikel 24

Artikel 26 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 26

§ 1. De ambten van adjunct-directeur-generaal en inspecteur-generaal worden opgeheven. De huidige titularissen blijven ressorteren onder de rechtspositieregeling van het personeel van de instelling. De Vlaamse regering kan voor [hen] een regeling treffen voor hun overheveling naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of naar een Vlaamse openbare instelling, met inbegrip van hun administratief en geldelijk statuut, of kan hen belasten met een bijzondere opdracht.

§ 2. Het ambt van directeur-generaal wordt opgeheven. De huidige titularis blijft ressorteren onder de rechtspositieregeling van het personeel van de instelling en zal door de Vlaamse regering met een bijzondere opdracht worden belast."

Artikel 25

In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet wordt een artikel 28 ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 28

Tussen de Vlaamse regering en de instelling kan een beheersovereenkomst worden gesloten."

Artikel 26

De Vlaamse regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de onderscheiden bepalingen van dit decreet.

BIJLAGEN

Bijlage 1 : concordantietabel

Bijlage 2 : vergelijkende tabel : VDBH-decreet & Export Vlaanderen-decreet

Bijlage 3 : Officieuze tekstcoördinatie van het decreet tot oprichting van Export Vlaanderen

BIJLAGE 1
Concordantietabel

ARTIKELN – CONCORDANTIE-TABEL
voorontwerp / Raad v. State / ontwerp / export Vlaanderen / VDBH

Gehanteerde symbolen :

- VO : voorontwerp van decreet
- RvS : opmerking geformuleerd door de Raad van State inzake een bepaling van het voorontwerp van decreet
- OD : ontwerp van decreet zoals ingediend door de Vlaamse regering na adviesvraag aan de Raad van State en na advisering binnen de SERV
- ≠ : verschil tussen voorontwerp en ontwerp na advies R.v.St.
- = : identiteit tussen voorontwerp en ontwerp van decreet
- **RvS** : artikels uit het voorontwerp die werden gewijzigd na onderhandelingen tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, en die niet alsdanig aan het advies van de R.v.St. werden onderworpen [OPM : het is dus niet geheel duidelijk of de bij het document gevoegde voorontwerpversie wel volledig gelijk is aan degene waarover de R.v.St. heeft geadviseerd]
- *cursief* : artikels in het decreet "Export Vlaanderen" die ongewijzigd werden overgenomen uit het decreet op de VDBH
- EV : Decreet tot oprichting van "Export Vlaanderen"
- BH : Oud decreet op de VDBH
- OPGEH : opgeheven
- / : bij RvSt. ; geen opmerking – andere kolommen ; geen doorwerking van het wijzigingsdecreet

<u>V.O.</u>	<u>RvSt</u>	<u>O.D.</u>	<u>E.V.</u>	<u>B.H.</u>
1	/	1 =	/	/
2	RvS	2 =	Opschrift <u>1</u>	Opschrift 1
3	RvS	3 =	2	2
4	/	4 =	/	/
5	/	5 =	3	3
6	/	6 =	4	4
7	/	7 =	5	5
8	RvS	8 =	6	6
9	RvS	9 =	7	7
10	/	10 =	8 (OPGEH) <u>9</u> <u>10</u>	8 9 10
11	/	11 =	Opschrift van afdeling 1 van Hfst IV	
12	RvS	12 ≠	11	11
13	RvS	13 ≠	12 <u>13</u>	12 13
14	RvS	14 ≠	14	14
15	/	15 =	15	15
16	RvS	16 =	16	16
17	RvS	17 ≠	17	17
18	RvS	18 ≠	18	18
19	/	19 =	19 (OPGEH)	19

<u>V.O.</u>	<u>RvSt</u>	<u>O.D.</u>	<u>E.V.</u>	<u>B.H.</u>
20	RvS	20 ≠	20	20
21	RvS	21 ≠	21	21
22	/	22 =	22	22
23	RvS	23 =	22bis (nieuw) <u>23</u> <u>24</u> <u>25</u>	/ 23 24 25
24	<u>RvS</u>	24 ≠	26 <u>27</u>	26 27
25	/	25 =	28 (nieuw)	/
26	/	26 =	/	/

BIJLAGE 2

Vergelijkende tabel

Oorspronkelijk decreet op de VDBH

Nieuw decreet op "Export Vlaanderen"

VERGELIJKENDE TABEL**OORSPRONKELIJK DECREET OP DE V.D.B.H.
NIEUW DECREET OP "EXPORT VLAANDEREN"****ARTIKELSGEWIJZE VERGELIJKING TUSSEN OUD EN NIEUW****DECREET TOT OPRICHTING VAN DE VLAAMSE
DIENST VOOR BUITENLANDSE HANDEL**

(23 januari 1991)

HOOFDSTUK I**ALGEMENE BEPALINGEN****Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 39 van de gecoördineerde Grondwet.

HOOFDSTUK II**OPRICHTING****Artikel 2**

§1. Er wordt bij de Vlaamse regering een Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel opgericht, hierna te noemen VDBH. De VDBH is een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid

§2. Tenzij in dit decreet anders is bepaald zijn de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut die betrekking hebben op de instellingen van categorie B, van overeenkomstige toepassing op de VDBH.

§3. De Vlaamse regering bepaalt de vestigingsplaats van de zetel en van de provinciale kantoren van de VDBH.

HOOFDSTUK III**DOEL, TAKEN EN BEVOEGDHEDEN****Artikel 3**

De VDBH heeft tot doel op rechtstreekse en onrechtstreekse wijze de buitenlandse handel en in het bijzonder de export te ondersteunen en te bevorderen, onder meer door :

1° het ondersteunen en begeleiden van van de ondernemingen bij hun inspanningen ter zake ;

2° het opstellen en uitvoeren van een jaarlijks programma van promotiecampagnes in het buitenland ;

3° het opzetten of ondersteunen van of het deelnemen aan andere doelgerichte activiteiten en acties die bijdragen tot de bevordering van de export en de buitenlandse handel ;

**DECREET TOT OPRICHTING VAN
EXPORT VLAANDEREN****HOOFDSTUK I****ALGEMENE BEPALINGEN****Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 39 van de gecoördineerde Grondwet.

HOOFDSTUK II**OPRICHTING****Artikel 2**

§1. Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna in dit decreet "de instelling" te noemen. Deze instelling draagt als naam "Export Vlaanderen".

§2. Tenzij in dit decreet anders is bepaald zijn de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut die betrekking hebben op de instellingen van categorie B, van overeenkomstige toepassing op de instelling.

§3. De Vlaamse regering bepaalt de vestigingsplaats van de zetel en van de provinciale kantoren van de instelling.

HOOFDSTUK III**DOEL, TAKEN EN BEVOEGDHEDEN****Artikel 3**

De instelling heeft als opdracht de export vanuit Vlaanderen te bevorderen. Daartoe zal zij aan de ondernemingen kwalitatief hoogstaande diensten aanbieden om hen in hun export-activiteiten te begeleiden, ondersteunen en stimuleren.

4° het verstrekken van voorlichting en documentatie ;

5° het aanleggen en bijhouden van een exporteursbestand.

Artikel 4

De VDBH vervult zijn opdracht binnen het raam van het algemeen economisch beleid van de Vlaamse regering en volgens de door haar verstrekte richtlijnen.

Artikel 5

De VDBH belast personeelsleden met de taak van exportadviseur in de provinciale kantoren.

Deze personeelsleden hebben als taak op basis van een bijstands- of adviesovereenkomst ondernemingen op intensieve wijze te begeleiden bij hun exportinspanningen.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de VDBH bijstand- of adviesovereenkomsten met ondernemingen kan afsluiten.

Artikel 6

De VDBH oefent een coördinerende rol uit ten aanzien van de in artikel 3 bedoelde activiteiten van de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van het Vlaamse Gewest en van de instellingen, verenigingen en organisaties die voor het uitvoeren van die activiteiten financiële middelen ontvangen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 7

De VDBH legt jaarlijks vóór 30 juni zijn programma van promotiecampagnes in het buitenland voor het volgend jaar ter goedkeuring voor aan de Vlaamse regering die erover beslist vóór 31 juli.

Bij ontstentenis van een beslissing door de Vlaamse regering binnen deze termijn, wordt het programma geacht goedgekeurd te zijn.

Het programma vermeldt ook de promotiecampagnes in het buitenland die gemeenschappelijk met publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van het Vlaamse Gewest of met andere instellingen, organisaties en verenigingen ondernomen worden, of waaraan de VDBH zijn medewerking verleent.

Artikel 8

§1. Binnen de perken van de kredieten uitgetrokken op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden op de begroting van de VDBH gelden ingeschreven die de Vlaamse regering kan aanwenden ter ondersteuning van :

Artikel 4

De instelling vervult haar opdracht in het raam van het buitenlands economisch beleid van de Vlaamse regering en overeenkomstig de door haar verstrekte richtlijnen.

Artikel 5

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de instelling haar dienstverlening aan de ondernemingen kan tarifieren en met de ondernemingen terzake overeenkomsten kan sluiten.

Artikel 6

§1. De instelling pleegt in de uitoefening van haar in artikel 3 bedoelde opdracht op geregelde wijze overleg met vertegenwoordigers van exporterende ondernemingen en van Vlaamse publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die doelgerichte acties en activiteiten organiseren op het domein waarop de instelling actief is.

§2. De instelling kan overeenkomsten tot samenwerking sluiten met rechtspersonen die doelgerichte acties of activiteiten organiseren binnen het domein van haar opdracht.

Artikel 7

§1. Het programma van de acties die de instelling in het buitenland hetzij alleen hetzij gemeenschappelijk met andere instellingen, organisaties of verenigingen organiseert, alsmede belangrijke wijzigingen aan het programma, dienen vooraf door de Vlaamse regering te worden goedgekeurd. Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse regering binnen een termijn van dertig dagen, wordt het voorstel geacht goedgekeurd te zijn.

§2. De standplaatsen van de vertegenwoordigers in het buitenland en de eerste aanwerving van de personen die de functie van vertegenwoordiger bekleden, dienen vooraf door de Vlaamse regering te worden goedgekeurd.

Artikel 8

[OPGEHEVEN]

1° de prospectieinspanningen op markten buiten de Europese Gemeenschap van hetzij ondernemingen die dit op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze door middel van handelsmaatschappijen doen, hetzij publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van het Vlaamse Gewest, hetzij beroeps-, handels-, industriële en interprofessionele organisaties en verenigingen ;

2° studies betreffende de buitenlandse markten die in opdracht van ondernemingen worden uitgevoerd ;

3° de deelneming van ondernemingen aan opleidingsprogramma's in België van gespecialiseerde instellingen, organisaties en verenigingen ;

4° de deelneming van ondernemingen aan internationale jaar- en vakbeurzen ;

5° andere activiteiten van ondernemingen die bijdragen tot de bevordering van de buitenlandse handel met landen buiten de Europese Gemeenschap.

§2. De VDBH is belast met het administratieve en financiële beheer verbonden aan de in §1 bedoelde verrichtingen op de wijze zoals bepaald door de Vlaamse regering.

§3. De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke regelen subsidies, leningen of zekerheidsstellingen onder bezwarende of kosteloze titel binnen de perken van de beschikbare kredieten kunnen verleend worden tot verwezenlijking van de doelstellingen bepaald onder §1.

§4. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop de aanvragen tot het verkrijgen van de in §1 bedoelde steun bij haar worden ingediend. Zij kan dienaangaande voorschrijven dat bepaalde aanvragen voor voorafgaand onderzoek voorgelegd worden aan een commissie waarvan zij de samenstelling bepaalt. De adviezen van de commissie zijn met redenen omkleed.

De commissie stelt een reglement van orde op dat aan de Vlaamse regering ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Artikel 9

De VDBH kan door de Vlaamse regering belast worden met elke andere aangelegenheid die haar buitenlands economisch beleid betreft.

Artikel 10

Naast het jaarverslag bedoeld in artikel 6, §1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, dat door de Vlaamse regering wordt mee-gedeeld aan de Vlaamse Raad, dient de VDBH om de zes maanden bij de Vlaamse regering een verslag in over de stand van de door hem ontwikkelde initiatieven.

Artikel 9

De instelling kan door de Vlaamse regering belast worden met elke andere aangelegenheid die haar buitenlands economisch beleid betreft.

Artikel 10

Naast het jaarverslag bedoeld in artikel 6, §1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, dat door de Vlaamse regering wordt mee-gedeeld aan het Vlaams Parlement dient de instelling om de zes maanden bij de Vlaamse regering een verslag in over de stand van de door haar ontwikkelde initiatieven.

HOOFDSTUK IV BESTUUR EN WERKING

AFDELING 1

De Raad van Bestuur en de Adviesraad
voor de Buitenlandse Handel.

Artikel 11

§1. De VDBH wordt bestuurd door een Raad van Bestuur die bestaat uit 8 stemgerechtigde leden, onder wie een voorzitter en een vice-voorzitter.

§2. De Raad van Bestuur is paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse regering enerzijds, en van werkgevers- en werknemersorganisaties die zijn vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen anderzijds.

Het aantal vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties in de Raad van Bestuur is gelijk aan het aantal vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties.

§3. De Vlaamse regering benoemt de voorzitter, de vice-voorzitter en de overige leden van de Raad van Bestuur. De voorzitter wordt benoemd uit de vertegenwoordigers van de regering.

De vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersorganisaties worden benoemd uit een dubbeltal van kandidaten voorgedragen door hun respectieve organisaties.

Artikel 12

§1. De voorzitter, de vice-voorzitter en de overige leden van de Raad van Bestuur worden benoemd voor vier jaar. Ze zijn herbenoembaar. De leden blijven in functie tot hun opvolgers benoemd zijn of hun mandaat is hernieuwd.

§2. In geval het mandaat van een lid voortijdig beëindigd wordt, voltooit de opvolger het mandaat van zijn voorganger.

Artikel 13

Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Artikel 14

§1. De Raad van Bestuur wordt bijgestaan door een Adviesraad voor de Buitenlandse Handel waarvan de Vlaamse regering het aantal en de taken bepaalt.

HOOFDSTUK IV BESTUUR EN WERKING

AFDELING 1

De Raad van Bestuur. [...]

Artikel 11

§1. De Raad van Bestuur bestaat uit twaalf leden. Zij worden benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering benoemt tevens de voorzitter en onder-voorzitter onder de leden van de Raad van Bestuur.

§2. De Vlaamse overheid wordt in de Raad van Bestuur vertegenwoordigd door zes leden. De leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap maakt van rechtswege deel uit van de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid in de Raad van Bestuur.

De Vlaamse particuliere sector wordt in de Raad van Bestuur vertegenwoordigd door zes leden. Twee leden worden gekozen uit een lijst met zes kandidaten gezamenlijk ingediend door de representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen. Vier leden worden gekozen uit een lijst van twaalf kandidaten gezamenlijk ingediend door de representatieve werkgeversorganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen. Zij plegen hiertoe overleg met Vlaamse bedrijfsgroeperingen waarvan de leden een belangrijk aandeel van de Vlaamse uitvoer vertegenwoordigen. De helft van deze kandidaten moet een leidinggevende functie bekleden in een Vlaamse onderneming die een groot deel van haar omzet naar meerdere markten uitvoert.

Artikel 12

De leden van de Raad van Bestuur die de particuliere sector vertegenwoordigen worden benoemd voor vijf jaar. Evenwel neemt het mandaat van de leden die de Vlaamse overheid vertegenwoordigen een einde bij het ontslag van de Vlaamse regering. Alle leden zijn herbenoembaar. Zij vervullen hun mandaat totdat hun vervanging of hernieuwing effectief is. Indien hun mandaat voortijdig beëindigd wordt, voltooit de opvolger het mandaat van zijn voorganger.

Artikel 13

Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Artikel 14

De Raad van Bestuur is bevoegd voor :

- 1, – het vastleggen van de algemene strategie van de instelling rekening houdend met het bepaalde in artikel 4 ;
- 2, – het vaststellen van de begroting en van de jaarrekening ;

Het advies van de adviesraad is verplicht bij het opstellen van het jaarprogramma van promotiecampagnes in het buitenland en van de lijst van internationale jaar- en vakbeurzen die voor subsidiëring in aanmerking komen.

De Adviesraad stelt een reglement van orde op dat aan de Vlaamse regering ter goedkeuring wordt voorgelegd.

§2. De Adviesraad bestaat uit vertegenwoordigers van Kamers voor Handel en Nijverheid in het Vlaamse Gewest, van Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en van representatieve bedrijfsgroeperingen waarvan de leden een belangrijk aandeel van de Vlaamse export vertegenwoordigen.

Zij worden benoemd door de Vlaamse regering op grond van hun deskundigheid en ervaring inzake buitenlandse handel op advies van de instanties bedoeld in het eerste lid.

§3. De Adviesraad vergadert onder het voorzitterschap van de voorzitter van de Raad van Bestuur.

Artikel 15

De Raad van Bestuur stelt een reglement van orde op dat minstens voorziet in :

- 1° de wijze van bijeenroeping en beraadslaging ;
- 2° de periodiciteit van de vergaderingen ;
- 3° de bevoegdheden en de werkwijze van het Dagelijks Bestuur ;
- 4° de procedure inzake de wijziging van het reglement van orde.

Dit reglement wordt goedgekeurd door de Vlaamse regering.

AFDELING 2

Dagelijks bestuur en personeel

Artikel 16

De dagelijkse leiding van de VDBH berust bij het Dagelijks Bestuur dat samengesteld is uit de directeur-generaal, de adjunct-directeur-generaal en de inspecteur-generaal bedoeld in artikel 19.

3, – het adviseren over de regeling van de rechtspositie van het personeel, op eigen initiatief of op vraag van de Vlaamse regering, binnen de door haar gestelde termijn ;

4, – het uitoefenen van het toezicht op de gedelegeerd bestuurder ;

5, – het beslissen over de deelname aan of strategische samenwerking met andere instellingen, organisaties of verenigingen ;

6, – het opstellen van een reglement van orde betreffende de wijze waarop de raad de hem toegewezen bevoegdheden uitoefent ;

7, – het adviseren over de promotie-activiteiten en de standplaatsen in het buitenland bedoeld in artikel 7 ;

8, – het vaststellen van de tariefstelling en van de type-voorbeelden van de overeenkomsten met ondernemingen bedoeld in artikel 5 ;

9, – het vaststellen van de organisatiestructuur van de instelling ;

10, – het beslissen over belangrijke investeringen op basis van een kosten-batenanalyse ;

11, – de opdrachten die de Vlaamse regering in het kader van het personeelsstatuut toewijst ;

12, – de beheersovereenkomst bedoeld in artikel 28.

Behoudens voor de bevoegdheden opgesomd sub 3, 4 en 6 van het voorgaand lid, worden de beslissingen van de Raad van Bestuur genomen op voorstel van de algemeen directeur.

Artikel 15

§1. De leden van de Raad van Bestuur kunnen via hun voorzitter te allen tijde alle documenten en geschriften van de instelling inzien. De voorzitter kan via de algemeen directeur van de leden van de directieraad en van alle personeelsleden alle verduidelijkingen en alle verificaties vorderen die een lid nodig acht voor uitvoering van zijn taken.

§2. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van vergoedingen die aan de voorzitter, de ondervoorzitter en aan de leden van de Raad van Bestuur kunnen worden toegekend. Zij bepaalt hun vergoedingen voor reis- en verblijfskosten.

AFDELING 2

Dagelijks bestuur en personeel

Artikel 16

De algemeen directeur wordt, lastens de begroting van de instelling en na advies van de Raad van Bestuur, door de Vlaamse regering op contractuele basis aangeworven en ontslagen.

Het Dagelijks Bestuur bereidt onder leiding van de voorzitter de vergaderingen van de Raad van Bestuur voor en zorgt voor de uitvoering van de beslissingen van de Raad.

Artikel 17

De directeur-generaal wordt benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering na advies van de Raad van Bestuur. De directeur-generaal, die geen lid mag zijn van de Raad van Bestuur woont als verslaggever de vergaderingen van de Raad van Bestuur en van de Adviesraad bij met raadgevende stem.

Hij heeft de leiding over de comptabiliteit en is belast met de verrichtingen van ontvangsten en uitgaven. Hij vertegenwoordigt de VDBH in rechte, alsmede in de openbare en onderhandse akten.

Artikel 18

De directeur-generaal wordt in al zijn taken bijgestaan door een adjunct-directeur-generaal, benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering na advies van de Raad van Bestuur.

Hij vervangt de directeur-generaal bij diens afwezigheid of verhinderings.

Artikel 19

De werkzaamheden van de provinciale kantoren van de VDBH worden gecoördineerd door één inspecteur-generaal, benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering na advies van de Raad van Bestuur.

Artikel 20

§1. De Vlaamse regering bepaalt het administratief en geldelijk statuut van het statutair personeel en stelt de personeelsformatie van de VDBH vast.

§2. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 17 tot 19 geschieden de aanwervingen volgens de statutaire regels.

§3. In afwijking van paragraaf 2, kunnen personen onder het stelsel van een arbeidsovereenkomst in dienst worden genomen uitsluitend om :

1° aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen ; het betreft ofwel in de tijd beperkte acties ofwel een buitengewone toename van werk ;

2° de ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden, met inbegrip van de ambtenaren die hun loopbaan onderbreken in de zin van het koninklijk besluit van 3 juli 1985 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in de besturen en andere diensten van de ministeries onverminderd de mogelijkheid om een statutair personeelslid door een ander statutair personeelslid te vervangen ;

Artikel 17

De algemeen directeur is bevoegd voor alle aangelegenheden die niet door dit decreet zijn opgedragen aan de Raad van Bestuur, alsook voor het dagelijks bestuur van de instelling. Hij is ook belast met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Bestuur. Hij neemt met raadgevende stem deel aan alle vergaderingen van de Raad van Bestuur. Hij vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Artikel 18

De algemeen directeur wordt bijgestaan door een directieraad, bestaande uit de afdelingshoofden van de instelling. De directieraad is verantwoordelijk voor de coördinatie van het goede beheer van de afdelingen en van de afdelingsoverschrijdende aangelegenheden. De algemeen directeur zit de vergaderingen van de directieraad voor en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

De algemeen directeur kan een deel van zijn bevoegdheden delegeren aan één of meer leden van de directieraad.

Artikel 19

[OPGEHEVEN]

Artikel 20

§1. De Vlaamse regering bepaalt de regeling van de rechtspositie van het personeel van de instelling en stelt de personeelsformatie van de instelling vast.

§2. Onverminderd het bepaalde in artikel 16 vinden de aanwervingen plaats volgens de statutaire regels.

§3. In afwijking van de voorgaande paragraaf, kunnen personen op contractuele basis worden aangeworven om :

1° in uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voorzien ; het betreft ofwel in de tijd beperkte acties ofwel een buitengewone toename van het werk ;

2° de ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden, onverminderd de mogelijkheid om een statutair personeelslid door een ander statutair personeelslid te vervangen ;

3° bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen, na voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering.

§4. De Vlaamse regering bepaalt na onderhandelingen met de representatieve vakbonden :

1° de voorwaarden en de wijze waarop personen met inachtneming van de dwingende bepalingen van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten in dienst worden genomen met een arbeidsovereenkomst als bedoeld in §3 ;

2° de in §3, 3° bedoelde specifieke of bijkomende opdrachten.

HOOFDSTUK V FINANCIËLE MIDDELEN

Artikel 21

Onverminderd de bepalingen van artikel 8 bestaan de financiële middelen van de VDBH uit :

1° een jaarlijkse dotatie volgens de daartoe op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven kredieten ;

2° leningen, aangaan met voorafgaande machtiging van de bevoegde overheid ;

3° de vergoedingen die verband houden met het uitvoeren van de in de artikelen 3 en 5 bepaalde opdrachten en de bijdragen van beroeps-, handels-, industriële en interprofessionele organisaties en verenigingen en van internationale en supra-nationale instellingen ;

Het bedrag en de wijze van invordering van die vergoedingen en bijdragen wordt vastgesteld door de Raad van Bestuur en goedgekeurd door de Vlaamse regering ;

4° schenkingen en legaten, na goedkeuring van de Vlaamse regering.

Artikel 22

De eigen middelen, waarover de VDBH beschikt, worden door de Raad van Bestuur bij één of meerdere financiële instellingen belegd.

Het reglement van orde, bedoeld in artikel 15 bepaalt onder welke voorwaarden in welke mate de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal over de middelen van de VDBH beschikken.

3° bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen, na voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering ;

§4. De Vlaamse regering bepaalt na onderhandelingen met de representatieve vakbonden :

1° de voorwaarden en de wijze waarop personen met inachtneming van de dwingende bepalingen van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten in dienst worden genomen met een arbeidsovereenkomst als bedoeld in §3 ;

2° de in §3, 3° bedoelde specifieke of bijkomende opdrachten.

HOOFDSTUK V FINANCIËLE MIDDELEN

Artikel 21

De financiële middelen van de instelling bestaan uit :

1° een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° eigen inkomsten ;

3° schenkingen en legaten, na goedkeuring door de Vlaamse regering ;

4° de middelen bedoeld in de artikelen 5 en 22bis.

Artikel 22

De eigen middelen, waarover de instelling beschikt, worden door de Raad van Bestuur bij één of meerdere financiële instellingen belegd.

Het reglement van orde, bedoeld in artikel 14 bepaalt onder welke voorwaarden in welke mate de algemeen directeur over de middelen van de instelling beschikt.

Artikel 22 bis [NIEUW]

Binnen de perken van de kredieten ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden op de begroting van de instelling gelden ingeschreven die de Vlaamse regering of de instelling kan aanwenden ter ondersteuning van de activiteiten van ondernemingen die bijdragen tot de bevordering van de uitvoer.

HOOFDSTUK VI OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 23

§1. De VDBH neemt de in dit decreet bedoelde taken op vanaf de datum van de overdracht van de taken, het personeel, de goederen, de rechten en verplichtingen van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

§2. De goederen, de rechten en de verplichtingen van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel die aan het Vlaamse Gewest worden overgedragen, worden vanaf de datum van die overdracht toegewezen aan de VDBH.

Artikel 24

§1. Het personeel van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel dat aan het Vlaamse Gewest wordt overgedragen, wordt vanaf de datum van die voordracht toegewezen aan de VDBH.

§2. De personeelsleden bedoeld in §1, behouden hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsmede alle reglementair toegekende rechten, verworven in de instelling waarvan ze afkomstig zijn.

Artikel 25

Tot de Vlaamse regering het administratief en geldelijk statuut heeft vastgesteld, blijft het administratief en geldelijk statuut van het personeel zoals vastgesteld door de Raad van Beheer van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel, van toepassing op de VDBH.

Artikel 26

Voor de eerste benoeming door de Vlaamse regering van de directeur-generaal, van de adjunct-directeur-generaal en van de inspecteur-generaal bedoeld in artikel 19 is het in de artikelen 17, 18 en 19 vermelde advies van de Raad van Bestuur niet vereist.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke regels subsidies, leningen, zekerheidsstellingen of andere vormen van tegemoetkomingen onder bezwarende of kosteloze titel binnen de perken van de beschikbare kredieten kunnen worden verleend tot verwezenlijking van de in het voorgaande lid bepaalde doelstelling.

HOOFDSTUK VI OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 23

§1. De instelling neemt de in dit decreet bedoelde taken op vanaf de datum van de overdracht van de taken, het personeel, de goederen, de rechten en verplichtingen van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

§2. De goederen, de rechten en de verplichtingen van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel die aan het Vlaamse Gewest worden overgedragen, worden vanaf de datum van die overdracht toegewezen aan de instelling.

Artikel 24

§1. Het personeel van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel dat aan het Vlaamse Gewest wordt overgedragen, wordt vanaf de datum van die voordracht toegewezen aan de instelling.

§2. De personeelsleden bedoeld in §1, behouden hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsmede alle reglementair toegekende rechten, verworven in de instelling waarvan ze afkomstig zijn.

Artikel 25

Tot de Vlaamse regering het administratief en geldelijk statuut heeft vastgesteld, blijft het administratief en geldelijk statuut van het personeel zoals vastgesteld door de Raad van Beheer van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel, van toepassing op de instelling.

Artikel 26

§1. De ambten van adjunct-directeur-generaal en inspecteur-generaal worden opgeheven. De huidige titularissen blijven ressorteren onder de rechtspositieregeling van het personeel van de instelling. De Vlaamse regering kan voor hen een regeling treffen voor hun overheveling naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of naar een Vlaamse openbare instelling met inbegrip van hun administratief en geldelijk statuut, of kan hen belasten met een bijzondere opdracht.

§2. Het ambt van directeur-generaal wordt opgeheven. De huidige titularis blijft ressorteren onder de rechtspositieregeling van het personeel van de instelling en zal door de Vlaamse regering met een bijzondere opdracht worden belast.

Artikel 27

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet geheel of gedeeltelijk in werking treedt.

(I : 1 januari 1991 – zie : B.V.R. 30 januari 1991, B.S. 30 maart 1991)

Artikel 27

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet geheel of gedeeltelijk in werking treedt.[*]

Artikel 28 [NIEUW]

Tussen de Vlaamse regering en de instelling kan een beheersovereenkomst worden gesloten.

*[OPM. : * : artikel 26 van het wijzigingsdecreet stelt dat de Vlaamse regering de datum van inwerkingtreding van de onderscheiden bepalingen van dit decreet bepaalt]*

BIJLAGE 3

Officieuze tekstcoördinatie

OFFICIEUZE TEKSTCOÖRDINATIE
TEKST ZOALS RESULTERENDE UIT COMMISSIEBESPREKINGEN

DECREET TOT OPRICHTING VAN EXPORT VLAANDEREN

(integrale tekstversie : oud VDBH-decreet zoals gewijzigd bij het nieuwe, en geamendeerde, ontwerp van decreet)

HOOFDSTUK I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in *artikel 39 van de gecoördineerde Grondwet*.

HOOFDSTUK II
OPRICHTING

Artikel 2

§1. Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna in dit decreet "de instelling" te noemen. Deze instelling draagt als naam "Export Vlaanderen".

§2. Tenzij in dit decreet anders is bepaald zijn de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut die betrekking hebben op de instellingen van categorie B, van overeenkomstige toepassing op de instelling.

§3. De Vlaamse regering bepaalt de vestigingsplaats van de zetel en van de provinciale kantoren van de instelling.

HOOFDSTUK III
DOEL, TAKEN EN BEVOEGDHEDEN

Artikel 3

De instelling heeft als opdracht de export vanuit Vlaanderen te bevorderen. Daartoe zal zij aan de ondernemingen kwalitatief hoogstaande diensten aanbieden om hen in hun exportactiviteiten te begeleiden, ondersteunen en stimuleren.

Artikel 4

De instelling vervult haar opdracht in het raam van het buitenlands economisch beleid van de Vlaamse regering en overeenkomstig de door haar verstrekte richtlijnen.

Artikel 5

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de instelling haar dienstverlening aan de ondernemingen kan tarifieren en met de ondernemingen terzake overeenkomsten kan sluiten.

Artikel 6

§1. De instelling pleegt in de uitoefening van haar in artikel 3 bedoelde opdracht op geregelde wijze overleg met vertegenwoordigers van exporterende ondernemingen en van Vlaamse publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die doelgerichte acties en activiteiten organiseren op het domein waarop de instelling actief is.

§2. De instelling kan overeenkomsten tot samenwerking sluiten met rechtspersonen die doelgerichte acties of activiteiten organiseren binnen het domein van haar opdracht.

Artikel 7

§1. Het programma van de acties die de instelling in het buitenland hetzij alleen hetzij gemeenschappelijk met andere instellingen, organisaties of verenigingen organiseert, alsmede belangrijke wijzigingen aan het programma, dienen vooraf door de Vlaamse regering te worden goedgekeurd. Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse regering binnen een termijn van dertig dagen, wordt het voorstel geacht goedgekeurd te zijn.

§2. De standplaatsen van de vertegenwoordigers in het buitenland en de eerste aanwerving van de personen die de functie van vertegenwoordiger bekleden, dienen vooraf door de Vlaamse regering te worden goedgekeurd.

Artikel 8

[OPGEHEVEN]

Artikel 9

De instelling kan door de Vlaamse regering belast worden met elke andere aangelegenheid die haar buitenlands economisch beleid betreft.

Artikel 10

Naast het jaarverslag bedoeld in artikel 6, §1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, dat door de Vlaamse regering wordt megedeeld aan het Vlaams Parlement, dient de instelling om de zes maanden bij de Vlaamse regering een verslag in over de stand van de door haar ontwikkelde initiatieven.

HOOFDSTUK IV

BESTUUR EN WERKING

AFDELING 1

De Raad van Bestuur. [...]

Artikel 11

§1. De Raad van Bestuur bestaat uit twaalf leden. Zij worden benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering benoemt tevens de voorzitter en ondervoorzitter onder de leden van de Raad van Bestuur.

§2. De Vlaamse overheid wordt in de Raad van Bestuur vertegenwoordigd door zes leden. De leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap maakt van rechtswege deel uit van de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid in de Raad van Bestuur.

De Vlaamse particuliere sector wordt in de Raad van Bestuur vertegenwoordigd door zes leden. Twee leden worden gekozen uit een lijst met zes kandidaten gezamenlijk ingediend door de representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen. Vier leden worden gekozen uit een lijst van twaalf kandidaten gezamenlijk ingediend door de representatieve werkgeversorganisaties verte-

genwoordigd in de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen. Zij plegen hiertoe overleg met Vlaamse bedrijfsgroeperingen waarvan de leden een belangrijk aandeel van de Vlaamse uitvoer vertegenwoordigen. De helft van deze kandidaten moet een leidinggevende functie bekleden in een Vlaamse onderneming die een groot deel van haar omzet naar meerdere markten uitvoert.

Artikel 12

De leden van de Raad van Bestuur die de particuliere sector vertegenwoordigen worden benoemd voor vijf jaar. Evenwel neemt het mandaat van de leden die de Vlaamse overheid vertegenwoordigen een einde bij het ontslag van de Vlaamse regering. Alle leden zijn herbenoembaar. Zij vervullen hun mandaat tot hun vervanging of hernieuwing effectief is. Indien hun mandaat voortijdig beëindigd wordt, voltooit de opvolger het mandaat van zijn voorganger.

Artikel 13

Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Artikel 14

De Raad van Bestuur is bevoegd voor :

- 1, – het vastleggen van de algemene strategie van de instelling rekening houdend met het bepaalde in artikel 4 ;
- 2, – het vaststellen van de begroting en van de jaarrekening ;
- 3, – het adviseren over de regeling van de rechtspositie van het personeel, op eigen initiatief of op vraag van de Vlaamse regering, binnen de door haar gestelde termijn ;
- 4, – het uitoefenen van het toezicht op de algemeen directeur voor wat betreft de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Bestuur ;
- 5, – het beslissen over de deelname aan of strategische samenwerking met andere instellingen, organisaties of verenigingen ;
- 6, – het opstellen van een reglement van orde betreffende de wijze waarop de raad de hem toegewezen bevoegdheden uitoefent ;
- 7, – het adviseren over de promotie-activiteiten en de standplaatsen in het buitenland bedoeld in artikel 7 ;
- 8, – het vaststellen van de tariefstelling en van de typevoorbeelden van de overeenkomsten met ondernemingen bedoeld in artikel 5 ;
- 9, – het vaststellen van de organisatiestructuur van de instelling ;
- 10, – het beslissen over belangrijke investeringen op basis van een kosten-batenanalyse ;
- 11, – de opdrachten die de Vlaamse regering in het kader van het personeelsstatuut toewijst ;
- 12, – de beheersovereenkomst bedoeld in artikel 28.

Behoudens voor de bevoegdheden opgesomd sub 3, 4 en 6 van het voorgaand lid, worden de beslissingen van de Raad van Bestuur genomen op voorstel van de algemeen directeur.

Artikel 15

§1. De leden van de Raad van Bestuur kunnen via hun voorzitter te allen tijde alle documenten en geschriften van de instelling inzien. De voorzitter kan via de algemeen directeur van de leden van de directieraad en van alle personeelsleden alle verduidelijkingen en alle verificaties vorderen die een lid nodig acht voor uitvoering van zijn taken.

§2. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van de vergoedingen die aan de voorzitter, de ondervoorzitter en aan de leden van de Raad van Bestuur kunnen worden toegekend. Zij bepaalt hun vergoedingen voor reis- en verblijfskosten.

AFDELING 2

Dagelijks bestuur en personeel

Artikel 16

De algemeen directeur wordt, lastens de begroting van de instelling en na advies van de Raad van Bestuur, door de Vlaamse regering op contractuele basis aangeworven en ontslagen.

Artikel 17

De algemeen directeur is bevoegd voor alle aangelegenheden die niet door dit decreet zijn opgedragen aan de Raad van Bestuur, alsook voor het dagelijks bestuur van de instelling. Hij is ook belast met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Bestuur. Hij neemt met raadgevende stem deel aan alle vergaderingen van de Raad van Bestuur. Hij vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Artikel 18

De algemeen directeur wordt bijgestaan door een directieraad, bestaande uit de afdelingshoofden van de instelling. De directieraad is verantwoordelijk voor de coördinatie van het goede beheer van de afdelingen en van de afdelingsoverschrijdende aangelegenheden. De algemeen directeur zit de vergaderingen van de directieraad voor en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

De algemeen directeur kan een deel van zijn bevoegdheden delegeren aan één of meer leden van de directieraad.

Artikel 19

[OPGEHEVEN]

Artikel 20

§1. De Vlaamse regering bepaalt de regeling van de rechtspositie van het personeel van de instelling en stelt de personeelsformatie van de instelling vast.

§2. Onverminderd het bepaalde in artikel 16 vinden de aanwervingen plaats volgens de statutaire regels.

§3. In afwijking van de voorgaande paragraaf, kunnen personen op contractuele basis worden aangeworven om :

1° in uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voorzien ; het betreft ofwel in de tijd beperkte acties ofwel een buitengewone toename van het werk ;

2° de ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleeden, onverminderd de mogelijkheid om een statutair personeelslid door een ander statutair personeelslid te vervangen ;

3° bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen, na voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering ;

§4. De Vlaamse regering bepaalt na onderhandelingen met de representatieve vakbonden :

1° de voorwaarden en de wijze waarop personen met inachtneming van de dwingende bepalingen van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten in dienst worden genomen met een arbeidsovereenkomst als bedoeld in §3 ;

2° de in §3, 3° bedoelde specifieke of bijkomende opdrachten.

HOOFDSTUK V

FINANCIËLE MIDDELEN

Artikel 21

De financiële middelen van de instelling bestaan uit :

1° een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° eigen inkomsten ;

3° schenkingen en legaten, na goedkeuring door de Vlaamse regering ;

4° de middelen bedoeld in de artikelen 5 en 22bis.

Artikel 22

De eigen middelen, waarover de instelling beschikt, worden door de Raad van Bestuur bij één of meerdere financiële instellingen belegd.

Het reglement van orde, bedoeld in artikel 14 bepaalt onder welke voorwaarden in welke mate de algemeen directeur over de middelen van de instelling beschikt.

Artikel 22 bis [NIEUW]

Binnen de perken van de kredieten ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden op de begroting van de instelling gelden ingeschreven die de Vlaamse regering of de instelling kan aanwenden ter ondersteuning van de activiteiten van ondernemingen die bijdragen tot de bevordering van de uitvoer.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke regels subsidies, leningen, zekerheidsstellingen of andere vormen van tegemoetkomingen onder bezwarende of kosteloze titel binnen de perken van de beschikbare kredieten kunnen worden verleend tot verwezenlijking van de in het voorgaande lid bepaalde doelstelling.

HOOFDSTUK VI

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 23

§1. De instelling neemt de in dit decreet bedoelde taken op vanaf de datum van de overdracht van de taken, het personeel, de goederen, de rechten en verplichtingen van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

§2. De goederen, de rechten en de verplichtingen van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel die aan het Vlaamse Gewest worden overgedragen, worden vanaf de datum van die overdracht toegewezen aan de instelling.

Artikel 24

§1. Het personeel van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel dat aan het Vlaamse Gewest wordt overgedragen, wordt vanaf de datum van die voordracht toegewezen aan de instelling.

§2. De personeelsleden bedoeld in §1, behouden hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsmede alle reglementair toegekende rechten, verworven in de instelling waarvan ze afkomstig zijn.

Artikel 25

Tot de Vlaamse regering het administratief en geldelijk statuut heeft vastgesteld, blijft het administratief en geldelijk statuut van het personeel zoals vastgesteld door de Raad van Beheer van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel, van toepassing op de instelling.

Artikel 26

§1. De ambten van adjunct-directeur-generaal en inspecteur-generaal worden opgeheven. De huidige titularissen blijven ressorteren onder de rechtspositieregeling van het personeel van de instelling. De Vlaamse regering kan voor hen een regeling treffen voor hun overheveling naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of naar een Vlaamse openbare instelling met inbegrip van hun administratief en geldelijk statuut, of kan hen belasten met een bijzondere opdracht.

§2. Het ambt van directeur-generaal wordt opgeheven. De huidige titularis blijft ressorteren onder de rechtspositieregeling van het personeel van de instelling en zal door de Vlaamse regering met een bijzondere opdracht worden belast.

Artikel 27

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet geheel of gedeeltelijk in werking treedt.[*]

Artikel 28 [NIEUW]

Tussen de Vlaamse regering en de instelling kan een beheersovereenkomst worden gesloten.

*[OPM. : * : artikel 26 van het wijzigingsdecreet stelt dat de Vlaamse regering de datum van inwerkingtreding van de onderscheiden bepalingen van dit decreet bepaalt]*
